ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου **1929** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **397**

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἕνιαῖον κείμενον τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ τῆς 13 Ἰανουαρίου 1910 «περὶ μεταλλείων» καὶ τῶν συμπληρούντων καὶ τροποποιούντων αὐτὸν νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος τῆς 6)17 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων», κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 καὶ τούτου διὰ τοῦ νόμου 3763 τῆς 10) 16 Ἰανουαρίου 1929, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Κωδικοποιοῦμεν εἰς ἕνιαῖον κείμενον τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ «περὶ μεταλλείων», τῆς 13 Ἰανουαρίου 1910, (δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 11 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 13 Ἰανουαρίου 1910), ὡς αὗται τροποποιοῦνται καὶ συμπληροῦνται διὰ τῶν ἑξῆς νόμων καὶ Νομοθετικῶν διαταγμάτων :

1. Νόμου ΓΦΙΗ΄ «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ μεταλλείων νόμων» τῆς 31 Δεκεμβρίου 1909 (Ἐφ. Κ. 7 τῆς 9 Ἰανουαρίου 1910).

2. Νόμου ΓΨΛΙ΄ «περὶ τῆς ἐξελέγξεως τῶν αἰτήσεως» ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν τῶν στηριζομένων εἰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου περὶ μεταλλείων ὑποβεβλημένας αἰτήσεις παραχωρήσεως μεταλλείων» τῆς 12 Νοεμβρίου 1911 (Ἐφ. Κ. 315 τῆς 15 Νοεμβρίου 1911).

3. Νόμου ΔΦΚ΄ «περὶ ἐργασίας γυναικῶν καὶ ἀνηλίκων» τῆς 24 Ἰανουαρίου 1912, (Ἐφ. Κ. 46 τῆς 7-2-912).

4. Νόμου 186 «περὶ ἐξελέγξεως τῶν πρὸ τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ «περὶ μεταλλείων» ὑποβεβλημένων αἰτήσεων περὶ παραχωρήσεως μεταλλείων» τῆς 26 Μαρτίου 1914 (Ἐφ. Κ. 78 τῆς 29 Μαρτίου 1914).

5. Νόμου 530 «περὶ μεταλλευτικῆς ἐρεύνης τῶν νέων χωρῶν» τῆς 27 Δεκεμβρίου 1914 (Ἐφ. Κ. 403 τῆς 30 Δεκεμβρίου 1914).

6. Νόμου 531 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς τὰς νέας χώρας καὶ ρυθμίσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων» τῆς 27-12-1914 (Ἐφ. Κυβ. 403 τῆς 30 Δεκεμβρίου 1914).

7. Νόμου 587 «περὶ λατομείων» τῆς 31 Δεκεμβρίου 1914 (Ἐφ. Κυβ. 40 τῆς 28 Ἰανουαρίου 1915).

8. Νόμου 780 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας» τῆς 26 Αὐγούστου 1917 (Ἐφ. Κυβ. 179 τῆς 29-8-917).

9. Νόμου 882 «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ Νόμου 530 «περὶ μεταλλευτικῆς ἐρεύνης τῶν νέων χωρῶν» ἐπὶ μίαν δεκετίαν» τῆς 7 Σεπτεμβρίου 1917 (Ἐφ. Κυβ. 197 τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1917).

10. Νόμου 908 «περὶ ἐκμεταλλεύσεως δι' ἐργαλαβίας ἀργούντων μεταλλείων» τῆς 14 Σεπτεμβρίου 1917 (Ἐφ. Κυβ. 205 τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1917).

11. Νόμου 1377 «περὶ παραχωρήσεως τοῦ δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως σμύριδος κατωτέρας ποιότητος εἰς τὰς Ν. Χώρας» τῆς 21 Ἀπριλίου 1918 (Ἐφ. Κυβ. 97 τῆς 3 Μαΐου 1918).

12. Νόμου 1577 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας νόμων» τῆς 22 Δεκεμβρίου 1918 (Ἐφ. Κυβ. 258 τῆς 28-12-918).

13. Νόμου 1629 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 186 τοῦ 1914 «περὶ ἐξελέγξεως τῶν πρὸ τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ ὑποβεβλημένων αἰτήσεων παραχωρήσεως μεταλλείων» τῆς 3 Ἰανουαρίου 1919 (Ἐφ. Κυβ. 3 τῆς 7 Ἰανουαρίου 1919).

14. Νόμου 1813 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Μαΐου 1919 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως καὶ εἰς τοὺς ὁμοιοβάθμους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 1777, καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ νόμων» τῆς 4 Ἰανουαρίου 1920 (Ἐφ. Κυβ. 6 τῆς 9-1-920).

15. Νόμου 188 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 10 Ἀπριλίου 1919 νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐξαιρέσεως παραχωρήσεως πετρελαιοφόρων στρωμάτων ἐν Ἠπείρῳ Αἰτωλοακαρνανίᾳ, Πελοποννήσῳ κλπ.» τῆς 20 Ἰανουαρίου 1920 (Ἐφ. Κυβ. 25 τῆς 30-1-920).

16. Νόμου 1893 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 186 περὶ ἐξελέγξεως τῶν πρὸ τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ ὑποβεβλημένων αἰτήσεων παραχωρήσεως μεταλλείων, ὡς οὗτος συνεπληρώθη διὰ τοῦ νόμου 1629» τῆς 20 Ἰανουαρίου 1920 (Ἐφ. Κυβ. 25 τῆς 30-1-920).

17. Νόμου 2149 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ περὶ μεταλλείων» τῆς 23 Μαρτίου 1920 (Ἐφ. Κυβ. 75 τῆς 2 Ἀπριλίου 1920).

18. Νόμου 2173 «περὶ καταργήσεως τοῦ φόρου τῶν ἐκτάκτων κερδῶν καὶ ἑτέρων κειμένων φόρων καὶ περὶ καθορισμοῦ νέων συντελεστῶν τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» τῆς 23 Ἀπριλίου 1920 (Ἐφ. Κυβ. 99 τῆς 30 Ἀπριλίου 1920).

19. Νόμου 2258 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας» τῆς 5 Ἰουνίου 1920 (Ἐφ. Κυβ. 166 τῆς 27-7-920).

20. Νόμου 2271 «περὶ κυρώσεως τῆς διεθνοῦς Συμβάσεως τῆς Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας τῆς Οὐασιγκτῶνος περὶ καθορισμοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡλικίας τῶν ἀνηλίκων εἰς τὰς βιομηχανικὰς ἐργασίας», τῆς 24 Ἰουνίου 1920 (Ἐφ. Κυβ. 145 τῆς 1-7-920).

21. Νόμου 2272 «περὶ κυρώσεως τῆς περὶ νυκτερινῆς ἐργασίας ἀνηλίκων ἐν τῇ βιομηχανίᾳ διεθνοῦς συμβάσεως τῆς διεθνοῦς Συνδιασκέψεως τῆς Ἐργασίας τῆς Βασιγκτῶνος», τῆς 24 Ἰουλίου 1920 (Ἐφ. Κυβ. 145 τῆς 1-7-920).

22. Νόμου 2693 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 2149 τῆς 10 Αὐγούστου 1921 (Ἐφ. Κυβ. 140 τῆς 20 Αὐγούστου 1921).

23. Νομοθ. Διάταγμα τῆς 5 Νοεμβρίου 1922 «περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ διακανονισμοῦ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν» (Ἐφημ. Κυβερν. 222 τῆς 5 Νοεμβρίου 1922).

24. Νομοθ. Διατάγματα τῆς 30 Νοεμβρίου 1922, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων κλπ.», (Ἐφ. Κυβ. 252 τῆς 1 Δεκεμβρίου 1922).

25. Β. Διατάγματος τῆς 7 Δεκεμβρίου 1922 «περὶ καταργήσεως ἢ συγχωνεύσεως θέσεων καὶ ὑπηρεσιῶν τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας», (Ἐφ. Κυβ. 281 τῆς 21 Δεκεμβρίου 1922).

26. Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Μαρτίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν διατάξεων τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. 83 τῆς 31-3-23).

27. Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 186 κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. 113 τῆς 4 Μαΐου 1923).

28. Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Δεκεμβρίου 1923, «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων «περὶ ταμείου Μεταλλευτῶν κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. 380 τῆς 26 Δεκεμβρίου 1923).

29. Νομοθ. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων», (Ἐφ. Κυβ. 255 τῆς 17-9-925, Διόρθ. ἡμαρτημένων 269 τῆς 26-9-925).

30. Νομοθ. Διατάγματος τῆς 7 Δεκεμβρίου 1925 περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἑλλην. μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ. (Ἐφημ. Κυβ. 400 τῆς 14-12-25) ἀναδημοσίευσις 405 τῆς 17-12-25, Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς φύλλα 412 τῆς 25-12-925 καὶ 3 τῆς 6-1-926).

31. Νομοθ. Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου τοῦ 1926 «περὶ παρατάσεως τῆς κατ' ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην» προθεσμίας κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. 265 τῆς 5 Αὐγούστου 1926).

32. Νομοθ. Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Νομ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων» (Ἐφ. Κυβ. 252 τῆς 13 Νοεμβρίου 1927).

33. Νομοθ. Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. «περὶ παρατάσεως τῆς κατ' ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν.Δ. περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην προθεσμίας κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. 288 τῆς 13 Νοεμβρίου 1927).

34. Νομ. Διατάγματος τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην κλπ.» (Ἐφ. Κυβ. 283 τῆς 13 Νοεμβρίου 1927).

35. Νόμου 3562 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν.Δ. «περὶ παρατάσεως τῆς κατ' ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 7 Δεκεμβρίου 1925 Ν.Δ. «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Μεταλλευτικῆς Νομοθεσίας εἰς Θράκην» προθεσμίας κλπ.» τῆς 7ης Ἰουνίου 1928 (Ἐφ. Κυβ. 130 τῆς 18 Ἰουλίου 1928).

36. Νόμου 3712 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ ἐπεκτάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς Θράκην» τῆς 19 Δεκεμβρίου 1928 (Ἐφ. Κυβ. 275 τῆς 28-12-928).

37. Νόμου 3763 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927 «περὶ κυρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων» τῆς 10 Ἰανουαρίου 1929 (Ἐφ. Κυβ. 11 τῆς 16 Ἰανουαρίου 1929).

38. Νόμου 4396 «περὶ ρυθμίσεως σχέσεων μεταξὺ συνιδιοκτητῶν μεταλλείων» τῆς 16 Αὐγούστου 1929 (Ἐφ. Κυβ. 311 τῆς 27 Αὐγούστου 1929).

Κεφ. Α' Γενικαὶ διαιρέσεις.

Ἄρθρον 1.

§ 1. (Ἄρθρ. 1 παρ. 1 ν. ΓΦΚΔ', νόμος 1888 (1919).

Τὰ ὀρυκτὰ, μεταλλικὰ ἢ μὴ, περὶ ὧν προνοεῖ ὁ παρὼν νόμος, εἰσὶν ἐξηρημένα τοῦ δικαιώματος κυριότητος ἢ διαθέσεως ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς γῆς, ἡ ἔρευνα δὲ καὶ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου. Τὰ ὀρυκτὰ ταῦτα εἰσὶ α') τὰ μεταλλεύματα τοῦ χρυσοῦ, ἀργύρου, ὑδραργύρου, σιδήρου, χρωμίου, ἀργιλίου, μολύβδου, χαλκοῦ, κασσιτέρου, ψευδαργύρου, κοβαλτίου, νικελίου ἀρσενικοῦ, μαγγανίου, ἀντιμονίου καὶ οἱουδήποτε ἄλλου μετάλλου, ἁπάντων τούτων εἰς αὐτοφυᾶ κατάστασιν ἢ ἐν συνθέσει οἱαδήποτε, β') τὸ αὐτοφυὲς θεῖον, ὁ σιδηροπυρίτης (Pyrite), ὁ γραφίτης, ὁ φωσφορίτης, τὰ ἅλατα τῆς στυπηρίας, τοῦ βύρακος, αἱ μυλόπετραι, ὁ στεατίτης, τὸ σήπιον, ὁ μαγνησίτης, (λευκόλιθος), γ') αἱ καύσιμοι ὀρυκταὶ ὕλαι, πλὴν τῆς τύρφης (ποάνθρακος), δ') αἱ πισσώδεις, ρητινώδεις ἢ ἐλαιώδεις ὀρυκταὶ ὕλαι, ἤτοι νάφθα, ἄσφαλτος, πετρέλαιον, ἤλεκτρον, κλπ.

§ 2. ἄρθρ. 13 ν. 2149 (1920), νόμος 2693 (1921).

Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους παραχωρήσεως τὰ πετρελαιοφόρα καὶ πάσης φύσεως ὀρυκτοὺς ὑδρογαιάνθρακας περιέχοντα στρώματα πλὴν ἐκείνων δι' ἃ ὑφίσταται τίτλος ὁριστικῆς παραχωρήσεως «ἢ ἄδειαι μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν διατελοῦσαι ἐν ἰσχύϊ ἐν ταῖς Ἰονίοις νήσοις».

§ 3. (ἄρθρ. 18 παρ. 2 καὶ 3 νομ. Διατ. 6-9-1925).

Τὰ κοιτάσματα τῶν στερεῶν ὑδρογονανθράκων (π. χ. ἀσβεστολίθου ἢ ψαμμιτικῶν σχιστῶν ἐμπεποτισμένων δι' ἀσφάλτου), παραχωροῦνται ἐφεξῆς μετὰ τῶν λοιπῶν μετάλλων εἰς τὸν ἔχοντα δικαίωμα προτεραιότητος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΓΦΚΔ'.

Ἐξαιροῦνται τὰ κοιτάσματα ἐκεῖνα δι' ἃ τυχὸν ὑφίσταται εἰδικὴ σύμβασις μετὰ τοῦ Δημοσίου, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ σχετικὴ σύμβασις.

§ 4. (ἄρθρ. 1. παρ. 2 ν. ΓΦΚΔ', ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρ. 1 ν. 587 (1914) «περὶ λατομείων»).

Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου τὰ λατομεῖα.

Λατομεῖα εἶναι τόποι, ἐν οἷς γίνεται ἐξόρυξις λίθων καὶ χωμάτων χρησίμων εἰς τὰς τέχνας, τὰς οἰκοδομάς, τὴν γεωργίαν καὶ τὴν βιομηχανίαν, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἀποτελοῦν μετάλλευμα, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων περὶ μεταλλείων.

Ὅθεν λατομεῖα εἶναι ἰδίως οἱ τόποι, ἐξ ὧν ὀρύσσονται μάρμαρα καὶ παντὸς εἴδους ἀσβεστόλιθοι, πλάκες οἰκοδομῶν καὶ λιθογραφικαὶ, δολομῖται, γύψος, σχιστόλιθοι, πυριτόλιθοι, ἀκονόλιθοι, μυλόπετραι, μάργα, ἄργιλος, ὀφεῖται, γρανῖται, τραχύται, βάσαλτοι, λάβαι, ὀψιανοί, πῶροι, κίσσηρις, κιμωλία, θηραϊκὴ γῆ, τόφφος, χάλικες, ἄμμος, ἀμμῖται, χώματα παντὸς εἴδους καὶ παραπλήσια πετρώματα».

§ 5 ἐδ. 1 (ἄρθρ. 1 παρ. 3 ΓΦΚΔ').

Αἱ σκωρίαι πάσης φύσεως, ὡς ἀνήκουσαι εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς γῆς ὑπάγονται εἰς τὴν ἀνωτέρω κατηγορίαν τῶν λατομείων, εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγεται καὶ ὁ ἀμίαντος.

ἐδ. 2 (ἄρθρ. 18 παρ. 1 Ν. Δ. 6-9-25).

Ἐφεξῆς (ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1925) ὁ ἀμίαντος θεωρούμενος μετάλλευμα, ὑπάγεται εἰς τὰς περὶ μεταλλείων διατάξεις, πλὴν τῶν κοιτασμάτων ἀμιάντου δι' ἃ ἐκτελοῦνται ἢ ἐξετελέσθησαν ἐργασίαι ἐκμεταλλεύσεως ὡς καὶ τῶν ἐκδοθέντων πρὸς ἐκμετάλλευσιν παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἐδάφους.

ἐδ. 3 (ἄρθρ. 1 παρ. 3 ν. 531).

Αἱ εἰς τὰς νέας χώρας ὑπάρχουσαι πάσης φύσεως σκωρίαι ἀρχαίων ἐκμεταλλεύσεων ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος, δια-

τιθέμεναι ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ δημοπρασίας, κατὰ τὰ διὰ Π. διατάγματος κανονιζόμενα.

ἐδ. 4 (ἄρθρ. 1 τελευταία περίοδος Ν. Δ. 7-12-25)

Αἱ ἐν Θράκῃ σκωρίαι (προϊόντα καμινείας) ἀρχαίων ἐκμεταλλεύσεων ἀνήκουσιν εἰς τὸ Κράτος.

§ 6 (ἄρθρ. 9 Ν. Δ. 7-12-25).

Αἱ ἐκβολάδες (μεταλλοῦχοι ὕλαι ἐξορυχθεῖσαι εἰς ἀρχαιοτέραν ἐποχὴν καὶ μὴ ὑποστᾶσαι καμινείαν) ἀνήκουσιν εἰς τὸν κύριον τοῦ μεταλλείου, τυχὸν ὑφιστάμεναι παραχωρήσεις ἐκβολάδων ἐπὶ τῇ βάσει προγενεστέρων νόμων παραμένουσι σεβασταί.

§ 7 ἐδ. 1 (ἄρθρ. 1 παρ. 4 νόμ. ΓΦΚΔ' ὡς ἐτροποποιήθη ἄρθρ. 9 Ν. Δ. 6-9-25).

Εἰσὶν ἐπίσης ἐξηρημένα τοῦ δικαιώματος διαθέσεως ἐκ μέρους τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς γῆς, ἀλλὰ δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὁ αὐτοφυὴς ἢ εἰς μεταλλικὴν κατάστασιν χρυσός, τὰ ἀργυρομεταλλεύματα (βαρυτίνη) τῆς Μήλου, Κιμώλου, Πολυαίγου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ πολύτιμα μέταλλα τὰ μὴ ἀναφερόμενα ἐν τῷ ἐδαφίῳ α' τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἔτι δὲ καὶ τὸ ὀρυκτὸν μαγειρικὸν ἅλας μετὰ τῶν παρακολουθούντων αὐτὸ ἁλάτων, ἡ σμύρις, ὡς καὶ αἱ μυλόπετραι καὶ ἡ γύψος τῆς Μήλου, ἅπινα ἐκμεταλλεύεται τὸ Δημόσιον.

ἐδαφ. 2 (ἄρθρ. μόνον, νόμ. 1377)1918).

Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. Διατάγματος παραχωρηθῇ, συμφώνως πρὸς τοὺς περὶ μεταλλείων νόμους, ἡ ἐκμετάλλευσις Σμύριδος εὑρισκομένης εἰς τὰς Νέας Χώρας, ἐφόσον ἡ ἀξία αὐτῆς εἶναι κατωτέρα τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀξίας τῶν δευτερευουσῶν ποιοτήτων τῆς Ναξίας Σμύριδος. Διὰ τοιαύτην παραχώρησιν προτιμᾶται ὁ ἀρχικῶς πρῶτος αἰτητής.

ἐδαφ. 3 (ἄρθρ. 1 παρ. 1 νόμ. ΓΦΙΗ')1909).

Ἐξαιρεῖται τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ μεταλλείων νόμου παραχωρήσεως τὸ μεταλλεῖον «Ἀκρωτηρίου Χάλαρα» ἐν Σερίφῳ καθοριζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν σχεδιογραμμάτων τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων αἰτήσεων, περὶ παραχωρήσεως αὐτοῦ, προτιμωμένων ἐκείνων ἐξ αὐτῶν, ἅτινα ἔχουσι τὰ εὐρύτερα ὅρια, εἰς τρόπον ὥστε νὰ περιλαμβάνηται ὁλόκληρος ἡ ἐν τοῖς σχεδιογράμμασι τούτοις αἰτουμένη ἔκτασις.

§ 8 ἐδ. 1 (ἄρθρ. μόνον παρ. 1 Ν. 530).

Ἡ ὑπηρεσία τῶν μεταλλείων δύναται μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένην ἐντὸς δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, νὰ προβαίνῃ εἰς ἐρεύνας καὶ δοκιμαστικὰς ἐκμεταλλεύσεις τῶν εἰς τὰς νέας χώρας ὑπαρχόντων μεταλλείων καὶ ὀρυχείων, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ἐκδεδομένος ἐπὶ τούτων πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου πρὸς τὴν Τουρκίαν τίτλος ὁριστικῆς παραχωρήσεως, ἢ καὶ ἐπὶ παρακεχωρημένων μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομείων, τῇ συγκαταθέσει τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν.

ἐδ. 2 (ἄρθρ. 1 νόμου 882).

Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου 530 ταχθεῖσα διετὴς προθεσμία πρὸς ἔρευναν καὶ δοκιμαστικὰς ἐκμεταλλεύσεις τῶν εἰς τὰς νέας χώρας ὑπαρχόντων μεταλλείων καὶ ὀρυχείων, παρατείνεται ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου(22 Σεπτεμβρίου 1917).

ἐδ. 3 (ἄρθρ. 1 παρ. 2 νόμος 530).

Αἱ ἔρευναι καὶ αἱ δοκιμαστικαὶ ἐκμεταλλεύσεις γίνονται διὰ λογαριασμὸν τοῦ Κράτους, ἀπ' εὐθείας ἢ δι' ἐργολαβιῶν, κατὰ τρόπον κανονίζομενον ἑκάστοτε διὰ Β. Διατάγματος, ἐγγραφομένης εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῆς ἀναγκαίας πιστώσεως διὰ τὰς δαπάνας, μὴ δυναμένας νὰ ὑπερβῶσι τὰς 15.000 δρ. δι' ἑκάστην μεταλλοῦχον περιοχήν.

ἐδ. 4 (ἄρθρ. 1 παρ. 3 ν. 530).

Ἐπίσης διὰ Βασ. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τὸ πολὺ ἓν ἔτος μετὰ τὴν Ὑπουργικὴν ἀπόφασιν διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν δοκιμαστικῶν ἐργασιῶν, καθορίζεται ὁ χῶρος εἰς ὃν θὰ ἐπεκτείνωνται αἱ ἐργασίαι αὗται.

ἐδ. 5 (ἄρθρ. 1 παρ. 4 νόμ. 530 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρ. 9 Ν.Δ. 6-9-25).

Ὁ χῶρος οὗτος ἐξαιρεῖται τῆς κατὰ τοὺς περὶ μεταλλείων νόμους παραχωρήσεως, τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ γιγνομένης ὑπὲρ τοῦ Κράτους.

ἐδ. 6 (παρ. 5 ἄρθρ. 1 νόμ. 530).

Εἰς τοὺς ἔχοντας νόμιμα δικαιώματα πρὸς παραχώρησιν τοῦ ἐξαιρεθέντος χώρου ἢ τοὺς ἔχοντας ἤδη κεκτημένην παραχώρησιν καὶ συγκατατεθέντας εἰς ἔρευναν καὶ ἐκμετάλλευσιν τοῦ Δημοσίου καταβάλλονται 10 ο)ο τῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτοῦ προκυπτόντων καθαρῶν κερδῶν τοῦ Δημοσίου, ἐκτιμωμένων κατὰ τὰ διὰ Βασ. διατάγματος ὁριζόμενα.

§ 9 (ἄρθρ. 3 Ν. Δ. 7-12-25).

ἐδ. α'. Κατὰ τὴν πρώτην τριετίαν τὰ μὴ ὁριστικῶς παρακεχωρημένα μεταλλεῖα Θράκης δύνανται νὰ ἐξαιρεθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ὁπότε ἐνεργεῖται ἐκμετάλλευσις αὐτῶν κατὰ τὰς περὶ Δημοσίων μεταλλείων διατάξεις.

ἐδ. β'. Οἱ ἐξαιρούμενοι χῶροι καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένης, διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ἐδ. γ'. Εἰς τοὺς ἔχοντας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξαιρέσεως τοῦ χώρου τὰ νόμιμα δικαιώματα πρὸς παραχώρησιν τοῦ χώρου τούτου καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου 5 ο)ο τῶν καθαρῶν κερδῶν, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

§ 10 (ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 7-12-25).

Διὰ διαταγμάτων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 714 Εἰδικοῦ Μεταλλευτικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἀνακληθῶσι Διατάγματα ἢ Ὑπουργικαὶ ἀποφάσεις, δι' ὧν ἐξηρέθησαν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου Μεταλλευτικαὶ ἐν ταῖς Νέαις Χώραις περιοχαί, κατὰ τὸν νόμον 530 ἢ κατὰ τὸν παρόντα νόμον.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ περιορισθῇ ἔκτασις τῶν ἐξαιρεθέντων χώρων ἀφαιρουμένων τῶν κριθέντων ἀγόνων τμημάτων.

Αἱ τυχὸν ὑφιστάμεναι συμβάσεις μετὰ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τινων τμημάτων τῶν ὡς ἄνω περιοχῶν παραμένουσιν ἰσχυραὶ μέχρι τῆς λήξεως ἢ τῆς ὁπωσδήποτε διαλύσεως τῶν συμβάσεων τούτων.

§ 11 (ἄρθρ. 9 παρ. 1, 2 καὶ 3 Ν. Δ. 617-9-25).

ἐδ. α'. Ἐφεξῆς (ἀπὸ 27-9-25) τὸ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων Μεταλλείων χορηγεῖται μόνον διὰ δημοπρασίας ἢ κατόπιν συμβάσεως κυρουμένης δι' εἰδικοῦ νόμου, καταργουμένης πάσης ἐν ἰσχύϊ ἐναντίας διατάξεως γενικῆς ἢ εἰδικῆς.

ἐδ. β'. Εἰς τὴν περίπτωσιν δημοπρασίας αἱ προσφοραὶ δύνανται νὰ ὁρίζωνται ἐλεύθεραι, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπ αὐτῶν ἀποφαίνεται τὸ κατὰ τὸν νόμον 714 εἰδικὸν Μεταλλευτικὸν Συμβούλιον.

ἐδ. γ'. Διὰ τὰ ἤδη διατεθέντα δημόσια μεταλλεῖα παρέχεται εἰς τοὺς ἐργολάβους δικαίωμα παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πέντε τοὐλάχιστον ἔτη πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἐργολαβίας. Ὁ ἐργολάβος ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὰ μισθώματα ἑνὸς τοὐλάχιστον ἔτους ἀφ' ἧς ἡμέρας δηλώσῃ τὴν περὶ παραιτήσεως πρόθεσίν του, ἐφαρμοζομένων τῶν λοιπῶν ὅρων τῆς συμβάσεως τῶν ἀφορώντων τὴν περίπτωσιν τῆς παραιτήσεως.

§ 12.—(ἄρθρ. 9. παρ. 4 Ν.Δ. 6-9-25).

Εἰς τοὺς ἀποδεικνύοντας διὰ καταλλήλων ἐρευνῶν τὴν ὕπαρξιν ἀγνώστων ἐκμεταλλευσίμων κοιτασμάτων πολυτίμων μετάλλων κλπ. ἐξηρημένων τῆς παραχωρήσεως κατὰ τοὺς κειμένους νόμους παρέχονται «δέκα» ἑκατοστὰ τῶν καθαρῶν κερδῶν τοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως, συμφώνως πρὸς τὰ διὰ διατάγματος εἰδικώτερον καθορισθησόμενα.

§ 13.—(ἄρθρ. 11 Ν. Δ. 6-9-25).

Ἐπιτρέπεται ἡ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀναγραφὴ ἐτησίας πιστώσεως μέχρι δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000) δι' ἔργα ἐκμεταλλεύσεως ἢ συντηρήσεως ἐθνικῶν μεταλλείων.

Τὰ ἐκτελεστέα ἔργα καθορισθήσονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις δύναται νὰ διατάσσῃ τὴν δι' αὐτεπιστασίας ἐνέργειαν αὐτῶν, ὡς καὶ τὴν ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ προμήθειαν τῶν ἀναγκαίων ἐργαλείων καὶ ὑλικῶν καὶ νὰ ἐντέλληται τὴν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου προκαταβολὴν ἑκάστοτε πρὸς τοῦτο μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 10.000 εἰς ὑπαλλήλους τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων ἢ καὶ ἄλλους διαχειριστὰς κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

Τὸ αὐτὸ Διάταγμα θέλει καθορίσῃ τὸν τρόπον τῆς δικαιολογήσεως τῶν γενομένων δαπανῶν διὰ προμηθείας καὶ ἐκτέλεσιν ἔργων, ὡς καὶ τὰς πρὸς τοῦτο ἀποστοιχήσεις.

Κεφ. Β'. Ἔρευναι μεταλλευτικαί.

Ἄρθρον 2.

§ 1.—(ἄρθρ. 2 ν. ΓΦΚΔ').

Οὐδεμία παραχώρησις δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως ὀρυκτοῦ ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ παρόντι νόμῳ δύναται νὰ γίνῃ ἂν μὴ προηγηθῇ ἡ διαδικασία, ἣν ἀναγράφουσι τὰ ἀκόλουθα ἄρθρα.

§ 2.—(ἄρθρ. 6 νόμου 3753).

Αἱ κατὰ μῆνας ἢ ἔτη προθεσμίαι τῶν μεταλλευτικῶν νόμων ὑπολογίζονται κατὰ τὸ ἰσχύον ἡμερολόγιον, ἄρχονται δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν λαμβάνει χώραν τὸ κινοῦν τὴν προθεσμίαν γεγονὸς (ἐπίδοσις, δημοσίευσις εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κλπ.).

Διὰ τῆς παρούσης διατάξεως δὲν θίγονται τὰ μέχρι τῆς κυρώσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος κεκριμένα.

Ἄρθρον 3.

(Ἄρθρον 3 ν. ΓΦΚΔ'.).

Πᾶς θέλων νὰ τῷ παραχωρηθῇ δικαίωμα πρὸς ἐκμετάλλευσιν ὀφείλει νὰ ποιήσῃ προηγουμένως μεταλλευτικὰς ἐρεύνας, πρὸι ἀπόδειξιν τῆς ὑπάρξεως μεταλλεύματος.

Ἄρθρον 4.

§ 1 ἐδ. 1 (ἄρθρ. 4 ἐδαφ. 1 ν. ΓΦΚΔ').

Πᾶς θέλων νὰ ποιήσῃ μεταλλευτικὰς ἐρεύνας ἐπὶ ἀλλοτρίου ἐδάφους, ὀφείλει νὰ ἐπιθέσῃ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος αἴτησιν πρὸς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην, περιγράφων ἐν τῇ αἰτήσει, ὡς οἷόν τε λεπτομερῶς, τὴν τοποθεσίαν τοῦ χώρου, ἐν ᾧ προτίθεται νὰ ἐκτελέσῃ ἐρεύνας. Ὁ χῶρος οὗτος δέον νὰ περιλαμβάνηται ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς περιμέτρου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃ ἕκτασιν ἐν ὅλῳ μείζονα τῶν 10.000 στρεμμάτων. Ἡ αἴτησις καταχωρίζεται εἰς ἰδιαίτερον βιβλίον, ὑπὸ ἴδιον αὔξοντα ἀριθμόν, ὅστις σημειοῦται ὁλογράφως καὶ ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ἐν τῷ ἀποδεικτικῷ τῆς κοινοποιήσεως. Ἐπὶ πλειόνων τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπιδόντων αἰτήσεις ἐπικρατέστερος εἶναι ὁ πρότερον ἐπιδούς. Ἐντὸς δὲ τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως ὁ αἰτούμενος ὀφείλει νὰ ὑποβάλῃ καὶ σχεδιάγραμμα τοῦ χώρου ὑπὸ κλίμακα 1:10.000 ἄλλως ἡ αἴτησις θεωρεῖται μὴ γενομένη.

ἐδ. 2 (ἄρθρ. 2 Ν. Δ. 6-9-25, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Ν.Δ. 13-11-27).

Ἐφεξῆς (ἀπὸ 23 Νοεμβρίου 1927) πᾶσα (κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ') ἐπιδιδομένη πρὸς τὸν Νομάρχην ἀρχικὴ αἴτησις περὶ ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν, δέον ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου αὐτῆς, νὰ συνοδεύηται ὑπὸ γραμματίου δημοσίου ταμείου εἰσπράξεως δραχμῶν «διοσχιλίων (2.000)» διὰ δικαίωμα καὶ βαπτίναις τοῦ δημοσίου, καταργουμένης τῆς καταβολῆς τοῦ τριακοσιοστοῦ τέλους τοῦ ἐπιβληθέντος διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 30 Μαρτίου 1923 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως φορολογικῶν διατάξεων τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας κλπ.».

§ 2.—(ἄρθρ. 4 ἐδαφ. 2 ν. ΓΦΚΔ').

Εἰς τὸν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν διὰ τοῦ παρόντος καταργουμένων νόμων καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων ἐκδοθέντων Β. Διαταγμάτων ὑποβαλόντα αἴτησιν πρὸς παραχώρησιν μεταλλείου παρέχεται ἐξάμηνος προθεσμία, ἵνα συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις καὶ περιορίζων τὸν χῶρον, ἂν ἠτήθη τοιοῦτος μείζων, μέχρι τῶν 10.000 στρεμμάτων, ὑποβάλῃ νέαν αἴτησιν πρὸς μεταλλευτικὰς ἐρεύνας, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει προτιμᾶται παντὸς τρίτου· ἄλλως, παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας, ἀποβάλλει πᾶν δικαίωμα. Ἐὰν πλείονες τοῦ ἑνὸς ὑπέβαλον πρὸ τοῦ νόμου τούτου αἰτήσεις ποὸς παραχώρησιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χώρου ὁλικῶς ἢ μερικῶς, τῆς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπολαύει μόνος ὁ κατὰ τὸν χρόνον τῆς αἰτήσεως προηγούμενος ἢ τούτου ἀποβιώσαντος ὁ εἰδικὸς ἢ καθολικὸς αὐτοῦ διάδοχος ἢ καὶ ἀμφότεροι, ἂν τὰ μεταβιβασθέντα τῷ εἰδικῷ διαδόχῳ δικαιώματα περιορίζωνται εἰς μέρος ἐπὶ τοῦ αἰτηθέντος μεταλλείου, τῶν δικαιωμάτων πλειόνων εἰδικῶν διαδόχων, ἐν περιπτώσει συγκρούσεως, κανονιζομένων κατὰ τὴν προτεραιότητα τοῦ χρόνου τῆς μεταβιβαστικῆς πράξεως κατὰ τὰς περὶ βεβαίας χρονολογίας διατάξεις τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας.

§ 3.—(ἄρθρ. 4 ἐδ. 3 ν. ΓΦΚΔ').

Τοῦτ' αὐτὸ ἐφαρμόζεται καὶ ἂν ὑπάρχωσιν εἰδικοὶ διάδοχοι ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἔλκοντες τὰ δικαιώματά των ἐκ πράξεως τοῦ ὑποβαλόντος τὴν αἴτησιν περὶ παραχωρήσεως μεταλλείου ἢ τοῦ κληρονόμου αὐτοῦ.

§ 4.—(ἄρθρ. 4 ἐδ. 4 καὶ 5 ν. ΓΦΚΔ').

Ἐὰν δύο ἢ πλείονα ἄτομα εἶχον ὑποβάλει κοινὴν αἴτησιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, παραλείψῃ δέ τις ἐξ αὐτῶν νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἄνω, ἡ νέα αἴτησις ἰσχύει πρὸς ὄφελος τῶν ὑπολοίπων δηλωτῶν.

Αἴτησις ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξεδόθη Β. Διάταγμα παραχωρήσεως θεωρεῖται μὴ ὑπάρχουσα.

§ 5.—(ἄρθρ. 10 ν. 186 (1914).

Ἡ προτεραιότης τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 4 ἐδ. β'., γ' καὶ δ' τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ἀνανεωθεισῶν αἰτήσεων, ἐπὶ πλειόνων συμπιπτουσῶν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, κρίνεται ἐκ τῆς χρονολογίας τῆς ἀρχικῆς ὑποβολῆς αὐτῶν ἀποδεικνυομένης ἐγγράφως, ἀκυρουμένης δὲ ἢ ματαιουμένης ἐφ' οἱῳδήποτε λόγῳ τῆς πρωνεωστέρας αἰτήσεως λαμβάνει τὴν πρώτην θέσιν ἡ ἀμέσως κατὰ χρόνον ἑπομένη, ἐφ' ὅσον καὶ αὕτη ἐκρίθη ἐγκυρος καὶ ἀνανεώθη ἐμπροθέσμως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ΓΦΚΔ' νόμου.

Αἱ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐπὶ ταὐτιζομένων ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει χώρων ὑποβληθεῖσαι ἀρχικαὶ αἰτήσεις, ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀποδειχθῇ ἡ προτεραιότης αὐτῶν, λογίζονται ἰσοδύναμοι καὶ οἱ ὑποβάλλοντες ταύτας καθίστανται συνδικαίοχοι τοῦ κοινοῦ χώρου.

§ 6. ἐδάφ. 1.—(ἄρθρ. 49 νόμ. ΓΦΚΔ').

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν διὰ τοῦ παρόντος καταργουμένων νόμων καὶ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑποβαλόντες αἴτησιν πρὸς παραχώρησιν μεταλλείου ἐκτάσεως μείζονος τῶν 10.000 στρεμμάτων διατηροῦσι τὸ δικαίωμα τῆς προτεραιότητος ἐπὶ τῆς ἄνω τῶν 10.000 στρεμμάτων ἐκτάσεως, ἂν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω προθεσμιῶν ὑποβάλωσι τμηματικὰς αἰτήσεις περὶ τῆς περιπλέον ἐκτάσεως, ἑκάστης τούτων περιοριζομένης πάντοτε μέχρι 10.000 στρεμμάτων.

ἐδ. 2.—(ἄρθρ. μόνον § 2 καὶ 3 ν. 1629 (1919).

«Ἐὰν ἐκ τοῦ (ὡς ἀνωτέρω)· κατὰ τὴν κατέρτισιν τῶν δ αγραμμάτων ἐνλέγχου προκύψῃ ὅτι ὁ χῶρος ἀνανεωτικῆς τινος αἰτήσεως ὑπερβαίνει τὰς 10.000 στρεμμάτων, καλεῖται

ὁ δικαιοῦχος (κατὰ τὰς διατυπώσεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 5 τοῦ Νόμου 186) νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐπὶ πλέον τῶν 10.000 στρεμμάτων ἐκτάσεως, ἄλλως τὸ τμῆμα τοῦτο περικόπτεται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων.

Τὸ αὐτὸ ἰσχύει προκειμένου καὶ περὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 παράγραφος πρώτη (τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄ τοῦ 1910) ὑποβληθεισῶν αἰτήσεων».

§ 7.—(ἄρθρον 3 ν. 2149).

ἐδ. 1.—Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου (12 Ἀπριλίου 1920) α΄) οἱ συνεπείᾳ συμβάσεως μεταβιβαστικῆς ἀποκτήσαντες καὶ διατηροῦντες δικαίωμα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐπὶ αἰτήσεως ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ὑποβληθείσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 ἐδάφιον α΄ τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄, 6΄) οἱ συνεπείᾳ γεγονότος συνεπαγομένου καθολικὴν διαδοχὴν ἢ λόγῳ κληροδοσίας ἢ δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου ἀποκτήσαντες καὶ διατηροῦντες ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δικαίωμα ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω αἰτήσεως, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι δήλωσιν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (Ἐπιθεώρησιν Μεταλλείων), ἀναφέροντες σαφῶς καὶ συγκεκριμένως τὰ γεγονότα ταῦτα μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν τίτλων καὶ διορίζοντες κοινὸν ἀντίκλητον κατοικοῦντα ἐν τῇ πόλει ἔνθα ἑδρεύει ἡ ἁρμοδία Νομαρχία.

ἐδ. 2. Τὴν ὑποχρέωσιν διορισμοῦ ἀντικλήτου ὑπέχουσι καὶ οἱ μὴ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀρχικοὶ αἰτηταὶ ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν.

ἐδ. 3. Ἐν παραλείψει τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ταύτης, λογίζεται νόμιμος πᾶσα ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἀρχικὸν αἰτητὴν ἐνέργεια τοῦ Νομάρχου, τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

ἐδ. 4. Ἐπὶ τῶν ἐφεξῆς (12 Ἀπριλίου 1920) συνομολογουμένων μεταβάσεων δικαιωμάτων ἐπὶ μεταλλείων πρὸ τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως, ἀναγνωρίζονται διοικητικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν μόνον αἱ μετὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας ἐρεύνης συνομολογηθησόμεναι.

§ 8. (ἄρθρ. 8 ν. 3763 (1929)).

ἐδ. 1. Ἐφεξῆς (ἀπὸ 26-1-929) αἴτησις ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἀφορῶσα χῶρον δι' ὃν ὑφίσταται κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπιδόσεώς της εἰς τὸν ἁρμόδιον Νομάρχην ὁριστικὴ παραχώρησις ἢ ἄδεια ἐρεύνης ἢ ἁπλῆ προγενεστέρα αἴτησις εἶναι ἄκυρος. Ἐὰν δὲ ἡ σύμπτωσις τῶν χώρων εἶναι μερική, ἡ αἴτησις εἶναι ἄκυρος ὡς πρὸς τὸ συμπίπτον τμῆμα. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὰς μέχρι τοῦδε ὑποβληθείσας αἰτήσεις ἐὰν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συμπίπτουν κατὰ χῶρον ὁλικῶς ἢ μερικῶς μὲ ὁριστικὴν παραχώρησιν, ἄδειαν ἐρευνῶν ἢ προγενεστέραν αἴτησιν.

ἐδ. 2. Ἐπίσης εἶναι ἄκυροι αἱ αἰτήσεις αἱ ἀφορῶσαι χῶρον ἀνήκοντα εἰς δημόσια μεταλλεῖα ἐφόσον ὑπεβλήθησαν μετὰ τὴν κρατικοποίησιν τῶν μεταλλείων τούτων.

ἐδ. 3. Κατὰ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου περὶ ἀπορρίψεως τῆς αἰτήσεως ἢ χορηγήσεως ἀδείας ἐρευνῶν ἐπὶ μέρους μόνου τοῦ αἰτουμένου χώρου ἐπιτρέπεται ἔφεσις κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 5 (τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄) ὁριζόμενα.

ἐδ. 4. Ἐκ τῶν ἀπὸ Τουρκοκρατίας ἀνανεωθεισῶν αἰτήσεων ὡς καὶ τῶν πρὸ τοῦ 1910 αἰτήσεων τῶν ἀνανεωθεισῶν (κατ' ἄρθρον 4 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄) ὅσαι ἔχουσι κριθῇ ὁριστικῶς ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν Μεταλλείων εἶναι ἄκυροι ὡς πρὸς τὸν εὑρεθέντα ὡς συμπίπτοντα κατὰ τὰ ἄνω χῶρον.

Ἄρθρον 5.

§ 1.—(ἄρθρ. 1 ἐδ. 4 νόμου 2149).

Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τοῦ σχεδιαγράμματος ὁ Νομάρχης διαβιβάζει τὸν φάκελλον τῆς αἰτήσεως πρὸς τὸν ἁρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν τῶν μεταλλείων, πρὸς ἔλεγχον τῶν ὁρίων τοῦ αἰτουμένου χώρου καὶ βεβαίωσιν ὅτι οὗτος εἶναι ἐλεύθερος πάσης προγενεστέρας αἰτήσεως ἢ ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἢ παραχωρήσεως.

§ 2. (ἄρθρ. 3 ἐδ. 1 Ν. Δ. 6-9-25) ἄρθρ. 4 νόμ. 3763)

«Ἂν ὁ ἔλεγχος τυγχάνῃ ἐφικτὸς ἐκ τῶν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ στοιχείων, τότε οὗτος διαβιβάζει τὴν πρὸς χορήγησιν ἢ μὴ τῆς ἀδείας ἔκθεσίν του εἰς τὸν Νομάρχην, ὀφείλοντα ἐντὸς μηνὸς νὰ χορηγήσῃ τὴν ἄδειαν ἐὰν ἐκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἐλεύθερος ὁ χῶρος καὶ δὲν ὑπάρχει τις τῶν περιπτώσεων τοῦ μεθεπομένου ἄρθρου 7. Ἂν ἤθελε κρίνει ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἀπαραίτητον τὸν ἐπιτόπιον ἔλεγχον προβαίνει εἰς τοιοῦτον.

§ 3 (ἄρθρ. 1 παρ. 3 ν. 2149).

Τὸν Ἐπιθεωρητὴν ἢ τὸν νόμιμον αὐτοῦ ἀναπληρωτὴν ἀπόντα ἢ κωλυόμενον νὰ ἐνεργήσῃ τὸν ἐπιτόπιον ἔλεγχον, ἀναπληροῖ εἷς τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει τῶν Μεταλλείων ἀνωτέρων τεχνικῶν ὑπαλλήλων ἢ ἕτερος ἀνώτερος τεχνικὸς ὑπάλληλος τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων ἢ ἀξιωματικὸς τῆς χαρτογραφικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Στρατοῦ καθοριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, κατόπιν σχετικῆς προσκλήσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τοιούτου. Ἡ ὑπὸ τούτου συνταχθησομένη ἔκθεσις ὑποβάλλεται εἰς τὸν Νομάρχην διὰ τοῦ οἰκείου Ἐπιθεωρητοῦ.

§ 4. (ἄρθρ. 1 παρ. 4 ν. 2149).

Πᾶσα ἀπόφασις τοῦ Νομάρχου δημοσιεύεται ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐν δὲ τῷ ἐγγράφῳ τῆς χορηγουμένης ἀδείας ὁρίζεται ἡ ἐγγύησις, ἣν ὁ ἐρευνῶν ὀφείλει νὰ καταθέσῃ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ ἀκινήτου διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς ἐρεύνης προσγενομένην ζημίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 11, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος.

§ 5. (ἄρθρ. 1 παρ. 5 ν. 2149).

Ἡ ἐγγύησις ὁρίζεται ἀπὸ 200—1000 δραχ. κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Νομάρχου λαμβάνοντος ὑπ' ὄψιν τὴν ἔκτασιν καὶ τὴν ἀξίαν τοῦ πρὸς ἔρευναν χώρου.

§ 6 (ἄρθρ. 3 ἐδ. 2 Ν.Δ. 6-9-25, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ Ν. Δ. 13-11-27 καὶ ἄρθρ. 4 νόμου 3763).

ἐδ. 1. Ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς Νομαρχιακῆς ἀποφάσεως, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας εἰς τὸν ὑποβαλλόντα τὴν περὶ ἧς ἡ ἀπόφασις αἴτησιν, ἔνστασις δὲ εἰς πάντα ἄλλον.

ἐδ. 2. Καὶ ἂν μὲν πρόκειται περὶ ἀποφάσεως μὴ στηριζομένης ἐπὶ προηγουμένου ἐπιτοπίου ἐλέγχου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διατάσσει τὴν ἐνέργειαν τοιούτου ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ζητημάτων τεχνικῆς φύσεως ἀπαιτούντων ἐπιτόπιον ἔλεγχον.

ἐδ. 3. Ἐὰν ἡ ἔφεσις ἢ ἡ ἔνστασις στρέφηται κατὰ προηγουμένου ἐπιτοπίου ἐλέγχου ἐνεργηθέντος εἴτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ, εἴτε κατόπιν ἐφέσεως ἢ ἐνστάσεως, ὡς ἀνωτέρω, ἢ ἐὰν τέλος ἡ ἔφεσις ἢ ἡ ἔνστασις ἀφορῶσι μὴ καθαρῶς τεχνικὸν ζήτημα, ἡ ὑπόθεσις εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ κατὰ τὸν νόμον 186 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, ὅπερ ἐπιλύει ὁριστικῶς τὰς σχετικὰς ἀμφισβητήσεις κλητευομένων τῶν ἐνδιαφερομένων 15 ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

ἐδ. 4. Ἐπὶ τῶν ἄνω περιπτώσεων μετέχει ὡς ἔκτον μέλος τοῦ Δικαστηρίου ἓν μέλος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑποδεικνυόμενον ὑπὸ τοῦ Σώματος, ἀναπληρούμενον ὑπὸ ἑτέρου μέλους ὁμοίως προτεινομένου. Ἀμφότερα τὰ ὡς ἄνω μέλη διορίζονται ἑκάστοτε διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

ἐδ. 5. Τὸ Δικαστήριον δικαιοῦται πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεώς του νὰ διατάξῃ πραγματογνωμοσύνην, μαρτυρικὰς ἀποδείξεις καὶ αὐτοψίαν διενεργουμένην δι' ἑνὸς ἢ πλειόνων τῶν μελῶν του.

§ 7. (ἄρθρ. 3 ἐδ. 2 παρ. 6 Ν. Δ. 6-9—25).

Καθ' ὁμοιον τρόπον ἐκδικάζονται καὶ αἱ ἐφέσεις ἢ ἐνστά-

σεις ἐκ μέρους παντὸς διεκδικοῦντος προτεραιότητα κατὰ τὸ στάδιον τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως. Ἐκ τούτων εἶναι ἀπαράδεκτοι αἱ ἀφορῶσαι ἀπόφασιν προγενεστέραν τοῦ δικαστηρίου ληφθεῖσαν κατὰ τὸ στάδιον τῆς ἀδείας ἐρευνῶν».

§ 8. (ἄρθρ. 4 Ν. Δ. 29-7-26).

Ἡ ἔννοια (τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων») εἶναι ὅτι εἰσὶ δεκταὶ καὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ρηθὲν ἄρθρον 3 Διοικητικοῦ Δικαστηρίου ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις ἐκ μέρους παντὸς διεκδικοῦντος προτεραιότητα κατὰ τὸ στάδιον τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως καὶ ἐὰν ἀκόμη αἱ ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις αὗται στρέφονται κατὰ διοικητικῆς ἀποφάσεως τοῦ σταδίου ἀδείας ἐρευνῶν καταστάσης τελεσιδίκου ὑπὸ τὸ κράτος τῆς προγενεστέρας τοῦ ἑρμηνευομένου ἐδαφίου νομοθεσίας.

Ἀπαράδεκτοι εἶναι αἱ ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις αἱ στρεφόμεναι κατὰ προγενεστέρας ἀποφάσεως ἐκδοθείσης κατὰ τὸ στάδιον ἀδείας ἐρευνῶν ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου, δυνάμει τῆς παρεχομένης αὐτῷ ἁρμοδιότητος ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ εἰρημένου Ν. Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925.

§ 9. (ἄρθρ. 3 Ν. Δ. 29-7-26).

ἐδ. 1. Πᾶσα ἔφεσις ἢ ἔνστασις ὑποβαλλομένη κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων μεταλλευτικῶν νόμων», δέον ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου νὰ συνοδεύηται ὑπὸ γραμματίου παρακαταθήκης ἐκ δραχ. τρισχιλίων (3.000) τοῦ ἐν Ἀθήναις Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

ἐδ. 2. Τὸ ποσὸν τοῦτο διανέμεται εἰς τὰ μέλη, Ἐπίτροπον τῆς Ἐπικρατείας καὶ γραμματέα τοῦ κατὰ τὸ ἄνω ἄρθρον 3 τοῦ ρηθέντος Ν. Διατάγματος Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἐκδικάζοντος τὰς ἄνω ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως καὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ. ἐπὶ τῆς Γεωργίας, Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας Ὑπουργοῦ, (ἤδη Ἐθν. Οἰκονομίας).

ἐδ. 3. Πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην δέον νὰ συμορφωθῶσι καὶ οἱ ὑποβαλόντες ἤδη σχετικὰς ἐφέσεις ἢ ἐνστάσεις αἵτινες ἄλλως καθίστανται ἀπαράδεκτοι πρὸς συζήτησιν.

ἐδ. 4. Εἰς ἕκαστον τῶν συμμετεχόντων πρὸς κατάρτισιν τοῦ κατὰ νόμον 186 Διοικ. Δικαστηρίου παρέχεται ἀμοιβὴ διακοσίων δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν. Ἐφεξῆς πᾶσα αἴτησις ἐφ' ἧς κατὰ τὰς ἐν ἰσχύϊ διατάξεις γνωμοδοτεῖ ἢ ἀποφαίνεται τὸ κατὰ Νόμον 714 Εἰδικὸν Συμβούλιον τῶν Μεταλλείων δέον νὰ συνοδεύηται ἐπὶ ποινῇ ἀπαραδέκτου ὑπὸ γραμματίου Παρακαταθήκης τοῦ ἐν Ἀθήναις Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων, αἵτινες διανέμονται κατόπιν ἐντολῆς τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας (ἤδη Ἐθν. Οἰκονομίας) Ὑπουργοῦ εἰς τὰ μέλη καὶ γραμματέα τοῦ Συμβουλίου, οἵτινες ἔλαβον μέρος εἰς τὴν συνεδρίασιν, καθ' ἣν ἐλήφθη ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ὑποβληθείσης αἰτήσεως.

Ἄρθρον 6.

(Ἄρθρ. 6 ν. ΓΦΚΔ').

Ὁ κάτοχος χώρου οἱουδήποτε εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐνεργῇ μεταλλευτικὰς ἐρεύνας ἐπ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχει τις περίπτωσις τῶν τοῦ ἄρθρου 7. Ὅμως δὲν ἀπολαύει τοῦ πλεονεκτήματος τοῦ ἄρθρου 9, ἂν μὴ αἰτήσηται καὶ λάβῃ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἄδειαν.

Ἄρθρον 7.

§ 1. (ἄρθρ. 7 παρ. 1 ν. ΓΦΚΔ').

Ἔρευνα μεταλλευτικὴ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἐπὶ δημοσίων ἢ δημοτικῶν πλατειῶν καὶ ὁδῶν, ἐπὶ ἐκτάσεων κατεχομένων ὑπὸ σιδηροδρόμων, ἱπποσιδηροδρόμων, νεκροταφείων ἢ ἄλλων δημοσίας χρήσεως τόπων.

§ 2. (Ἄρθρ. 7 παρ. 2 ν. ΓΦΚΔ').

Πλησίον οἰκοδομημάτων κατοικησίμων, ἂν ταῦτα ὑπῆρχον πρὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς ἀδείας, δὲν ἐπιτρέπεται ἔρευνα μεταλλευτικὴ μέχρις ἀποστάσεως 60 μέτρων ἀπὸ τῶν τοιούτων οἰκοδομημάτων, ὡς καὶ ἐν συνεχομένοις μετὰ οἰκοδομημάτων αὐλαῖς ἢ κήποις.

§ 3 (ἄρθρ. 7 παρ. 3 ν. ΓΦΚΔ').

Ἂν ὅμως ταῦτα ἤρχισαν κατασκευαζόμενα μετὰ τὴν ὡς ἀνωτέρω ἐποχὴν, ἡ μεταλλευτικὴ ἔρευνα δὲν παρακωλύεται ἀλλ' ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ οἰκοδομήματος ἔχει πᾶν πρὸς ἀποζημίωσιν δικαίωμά του, κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον, ἐκτὸς ἂν πρόκειται ἡ περίστασις, ἣν προβλέπει τὸ ἐδ. (ἤδη παρ.) β' τοῦ ἄρθρου 33.

§ 4 (ἄρθρ. 7 παρ. 4 ν. ΓΦΚΔ' ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ν. ΓΨΚΔ καὶ ΓΨΚΗ').

Προσέτι ἡ ἀρχὴ δύναται ν' ἀρνηθῇ τὴν παροχὴν ἀδείας πρὸς ἐρεύνας, ὅταν λόγοι ἀρχαιολογικοὶ ἢ ἄλλοι δημοσίου συμφέροντος, κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς, ὑπαγορεύσωσι ν' ἀρνηθῇ τὴν ἄδειαν. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει ἐκδίδεται ἀποχρώντως δεδικαιολογημένη ἀπόφασις περὶ τούτου, ἥτις κοινοποιεῖται τῷ αἰτησαμένῳ τὴν ἄδειαν. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

§ 5 (ἄρθρ. 7 παρ. 5 ν. ΓΦΚΔ').

Ἐὰν ὅμως ὁ λόγος τοῦ δημοσίου συμφέροντος ἐκλίπῃ βραδύτερον, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δοθῇ εἰς ἕτερον ἄδεια ἐρεύνης ἐπὶ τοῦ αἰτηθέντος χώρου, πρὶν ἢ ὁ ἀρχικῶς αἰτησάμενος, προσκληθεὶς νὰ δηλώσῃ ἐντὸς προθεσμίας δύο μηνῶν, ἀπαντήσῃ ὅτι δὲν ἐμμένει εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ αἴτησιν ἢ ὅλως σιωπήσῃ.

Ἐὰν ὁ τελευταῖος δηλώσῃ ἐμπροθέσμως ὅτι ἐμμένει, προτιμᾶται, ἐὰν σὺν τῇ δηλώσει ὑποβάλῃ καὶ νέαν αἴτησιν κατὰ τὸ ἄρθρον 4.

§ 6 (ἄρθρ. 7 νόμου 3763).

Τὸ ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1927 Ν.Δ. «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 5 Μαΐου 1926 περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 3250 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1924 Ν.Δ. περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ μεταλλείων. Διὰ πᾶσαν ὅμως παρ' ἀλλοδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων ἀπόκτησιν οἱουδήποτε δικαιώματος ἐκμεταλλεύσεως μεταλλείου κειμένου εἰς τὰς παραμεθορίους ἐπαρχίας ἀπαιτεῖται πρὸς ταῖς ἄλλαις διατυπώσεσι τῶν περὶ μεταλλείων νόμων καὶ ἡ σύμφωνος γνώμη τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ὑπηρεσίας Μεταλλείων.

§ 7 (ἄρθρ. 7 παρ. 6 ν. ΓΦΚΔ').

Ἄδεια ἐρεύνης δοθεῖσα ἐπὶ χώρου, ἐφ' οὗ ὑπάρχει ἤδη παραχώρησις μεταλλείου ἢ προγενεστέρα ἄδεια ἐρεύνης, εἶναι ἄκυρος αὐτοδικαίως καὶ οὐδὲν δίδει τῷ λαβόντι ταύτην δικαίωμα καθ' οἱουδήποτε. Ὁμοίως εἶναι ἄκυρος καὶ πᾶσα ἄδεια δοθεῖσα κατὰ παράβασιν τοῦ ἐδαφ. (ἤδη παρ.) β' τοῦ ἄρθρου 4.

Ἄρθρον 8.

§ 1 (ἄρθρ. 8 παρ. 1 ν. ΓΦΚΔ').

Πᾶσα Νομαρχιακὴ ἀπόφασις ἀφορῶσα εἰς παροχὴν ἢ ἄρνησιν ἀδείας ἐρεύνης δημοσιεύεται ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, ἰσχύει δὲ ἡ ἄδεια ἐρεύνης ἐπὶ δύο ἔτη, ἀφ' ἧς οὕτω δημοσιευθῇ. Παρελθούσης τῆς διετίας δύναται νὰ παραταθῇ δι' ἓν τὸ πολὺ ἔτος ἀκόμη, ὅταν, μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν μεταλλείων, ὁ Νομάρχης πείθεται ὅτι ἡ παράτασις δὲν ζητεῖται ἀσκόπως ἢ πρὸς περιγραφὴν τοῦ νόμου.

§ 2 (ἄρθρ. 8 παρ. 2 ν. ΓΦΚΔ').

Κατὰ τῆς ἀρνητικῆς ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου καὶ τῆς γνωμοδοτήσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν μεταλλείων ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως τῆς Νομαρχιακῆς ἀποφάσεως.

§ 3 εδ. α' (άρθρ. 3 εδ. 1γ Ν. Δ. 30-3-23).

Επιβάλλεται τέλος δραχμών πεντήκοντα (50) επί εκάστης αιτήσεως περί παραχωρήσεως άδειας ερευνών.

εδ. 6'. (άρθρ. 7 παρ. 2 Ν.Δ. 30-3-23).

Αί συνέπειαι της μη καταβολής των κατά τ' ανωτέρω δικαιωμάτων κλπ. κανονισθήσονται διά Β. Διατάγματος, εφόσον δεν προβλέπονται σχετικαί κυρώσεις διά των κειμένων μεταλλευτικών νόμων, ως και ο τρόπος της καταβολής των διά του παρόντος επιβαλλομένων τελών κλπ.

Άρθρον 9.

(άρθρ. 9 ν. ΓΦΚΔ').

Ο λαβών άδειαν προς έρευνας αποκτά κατά παντός τρίτου δικαίωμα προτεραιότητος, αρχόμενον από της ημέρας της εγγραφής της αιτήσεως εν τω βιβλίω της Νομαρχίας κατά το άρθρον 4 και διαρκούν εφ' όσον και η άδεια εδόθη αρχικώς ή κατά παράτασιν. Κατά το αυτό δε διάστημα ουδ' αυτός ο ιδιοκτήτης ή κάτοχος του κτήματος δύναται εφεξής να προβαίνη εις μεταλλευτικάς έρευνας κατά το άρθρον 6 επί του αυτού χώρου.

Άρθρον 10.

(άρθρ. 10 ν. ΓΦΚΔ' ως ετροποποιήθη υπό άρθρ. 10 ν. 3763)

Κατά την διάρκειαν της άδειας ο λαβών ταύτην δικαιούται να υποβάλη εις τον οικείον Νομάρχην αίτησιν περί οριστικής παραχωρήσεως του μεταλλείου, ότε ενεργούνται τα κατωτέρω περί παραχωρήσεως οριζόμενα. Άν όμως παρέλθη ή δοθείσα προθεσμία προς έρευναν, χωρίς να υποβάλη τοιαύτην αίτησιν κατά τας νομίμους διατυπώσεις, απόλλυσιν αυτοδικαίως πάν δικαίωμα, άνευ ουδεμιάς κατά του δημοσίου απαιτήσεως, δύναται δε η αρχή να δώση άδειαν ερεύνης εις άλλον ζητούντα τοιαύτην κατά τας διατάξεις του παρόντος νόμου.

Άρθρον 11.

§ 1 εδ. 1 (άρθρ. 2 εδ. 1 νόμου 2149).

Άν ο λαβών άδειαν ερεύνης δεν είναι ιδιοκτήτης του χώρου, οφείλει, εντός (τεσσαράκοντα ημερών) από της δημοσιεύσεως της άδειας εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως και προ πάσης εργασίας, να καταθέση παρά τω Δημοσίω Ταμείω την υπό του Νομάρχου ορισθείσαν εν τη άδεια χρηματικήν εγγύησιν, να γνωστοποιήση δε τούτο επισήμως τη εκδούση την άδειαν Νομαρχία.

εδ. 2. Άν παραλείψη την κατάθεσιν και γνωστοποίησιν της εγγυήσεως, η άδεια ανακαλείται υποχρεωτικώς υπό του Νομάρχου, κηρυσσομένης ακύρου της αρχικής αίτήσεως, η δε σχετική του Νομάρχου απόφασις δημοσιεύεται εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως.

εδ. 3. Η κατάθεσις της εγγυήσεως δεν απαιτείται, όταν υπάρχη συμβολαιογραφική συναίνεσις, περί ενάρξεως εργασίας του ιδιοκτήτου της γης.

εδ. 4. Κατά πάσαν περίπτωσιν και υπό τας αυτάς ως άνω προθεσμίας, διατυπώσεις και ποινάς καταβάλλονται υπό του δικαιούχου ως δικαίωμα υπέρ του Δημοσίου διά μεν την άδειαν μεταλλευτικών ερευνών δραχ. 200, μετά δε την δημοσίευσιν Β. Διατάγματος οριστικής παραχωρήσεως δραχ. 500.

εδ. 5 (άρθρ. 3 εδ. 1β νομ. διατ. 30-3-23).

Επιβάλλεται τέλος δραχμών πέντε (5) εφ' εκάστης αιτήσεως αποδοχής άδειας μεταλλευτικών ερευνών.

§ 2. (άρθρ. 19 Ν. Δ. 6-9-25 (Νόμου 3763 άρθρ. 1 και 4).

εδ. 1. Εφεξής (από 27 Σεπτεμβρίου 1925) η τεσσαρακονθήμερος αναιρετική προθεσμία διά την προσαγωγήν γραμματίου καταβολής της εγγυήσεως και των υπέρ του Δημοσίου δικαιωμάτων, ορίζεται τρίμηνος από της δημοσιεύσεως εν τη Εφημερίδι της Κυβερνήσεως εκάστης άδειας μεταλλευτικών ερευνών ή εκάστου παραχωρητηρίου Διατάγματος μεταλλείου.

εδ. 2. (άρθρ. 19 παρ. 2 Ν. Δ. 13-11-27 (κυρωθέντος υπό ν. 3763).

Δεν δύναται να κηρυχθώσιν έκπτωτοι παραχωρήσεως μεταλλείου, λόγω μη εμπροθέσμου καταβολής του κατά το άρθρον 11 του νόμου ΓΦΚΔ' υπέρ του Δημοσίου οριζομένου δικαιώματος οι καταβαλόντες το δικαίωμα τούτο και γνωστοποιήσαντες την καταβολήν αυτού εις το Υπουργείον εντός της δι' αλληλογραφίας του παραχωρητηρίου Διατάγματος ορισθείσης προθεσμίας των άρθρων 17 του νόμου 186 του 1914, εφ' όσον δεν απηγγέλθη ήδη η έκπτωσις κατά τας κειμένας διατάξεις.

Άρθρον 12.

§ 1 (άρθρ. 12 παρ. 1 ν. ΓΦΚΔ', ως ετροποποιήθη υπό άρθρου 19 Συντάγματος).

Ο μέλλων να ενεργήση έρευνας οφείλει να αποζημιώση τον ιδιοκτήτην του εδάφους προκαταβολικώς διά την στέρησιν του εισοδήματος του καταληφθησομένου χώρου επί δύο έτη ή εν περιπτώσει παρατάσεως του χρόνου της άδειας, κατά το άρθρον 8, επί τρία έτη. Η αποζημίωσις συνίσταται εις την εκ της καλλιεργείας συνήθη πρόσοδον.

Εάν η εκτίμησις του εισοδήματος δεν επιτευχθή δι' ελικής συμφωνίας των μερών, ειδοποιείται ο επιθεωρητής των μεταλλείων, όστις ορίζει τον καταληφθησόμενον χώρον.

§ 2. (άρθρ. 12 παρ. 2 ν. ΓΦΚΔ').

Εφόσον δ' ως καταβληθή αύτη εις τον ιδιοκτήτην ή κατατεθή συμβολαιογραφικώς, δικαιούται ο έχων την άδειαν ερεύνης να καταλάβη το μέρος του χώρου, δι' ο καταβάλλεται η αποζημίωσις. Ο ιδιοκτήτης όμως του εδάφους, χωρίς να δικαιούται να εμποδίση τας έρευνας, δύναται να διεκδικήση δικαστικώς τας τυχόν αξιώσεις αυτού, ως προς το ποσόν της αποζημιώσεως, άν δεν αρκήται εις το παρά του επιθεωρητού αποφασισθέν και παρά του έχοντος την άδειαν ερεύνης κατατεθέν ποσόν.

§ 3. (άρθρον 12 παρ. 3 νόμ. ΓΦΚΔ').

Το αυτό δικαίωμα δικαστικής διεκδικήσεως έχει και ο μέλλων να ενεργήση έρευνας, εάν, αφού καταθέση το υπό του Επιθεωρητού ορισθέν ποσόν, θεωρή τού το υπερβολικόν.

§ 4. (άρθρον 12 παρ. 4 νόμ. ΓΦΚΔ').

Μετά την λήξιν της προς έρευναν άδειας, άν επήλθε ζημία εις το κτήμα, αύτη πληρώνεται υπό του ενεργήσαντος την έρευναν, ή δε εγγύησις ή προβλεπομένη υπό των άρθρων 5 και 11 επιστρέφεται, τη άδεία του Νομάρχου, όταν ο καταθέσας αποδείξη προσηκόντως ότι εξεπλήρωσε τας υποχρεώσεις του απέναντι του ιδιοκτήτου του κτήματος κατά τρόπον αίροντα από τούτου πάσαν νόμιμον αντίρρησιν ή εάν εντός δύο μηνών μετά την λήξιν της άδειας ουδεμία εγένετο κατάσχεσις επί της εγγυήσεως υπό τινος των ενδιαφερομένων ιδιοκτητών, των οποίων τα κτήματα έπαθον ζημίας εκ των ερευνών.

§ 5. (άρθρον 12 παρ. 5 νόμ. ΓΦΚΔ').

Επί της προκειμένης εγγυήσεως, πάσα δι' έτερον λόγον ή τον του παρόντος άρθρου κατάσχεσις είναι αυτοδικαίως άκυρος και δεν λαμβάνεται υπ' όψει παρά του Νομάρχου ή του Ταμίου.

Άρθρον 13.

§ 1. (άρθρ. 13 νόμ. ΓΦΚΔ').

Ο λαβών άδειαν μεταλλευτικών ερευνών, εφόσον προβαίνει εις τοιαύτας έρευνας ή εις πάσαν άλλην συναφή ή βοηθητικήν εργασίαν εντός του χώρου, δι' ον κέκτηται την άδειαν, θεωρείται απέναντι οιουδήποτε, μηδ' αυτού του ιδιοκτήτου της επιφανείας εξαιρουμένου, ως έχων νομήν και συνεπώς δύναται να επικαλήται πάντα τα νόμιμα προστατευτικά μέσα, εφόσον ταύτα αποβλέπουσιν εις την απρόσκοπτον διεξαγωγήν των ερευνών.

Άρθρον 14.

(άρθρον 14 νόμ. ΓΦΚΔ' ως ετροποποιήθη υπό του άρθρου 1 νόμ. 2173 (1920).

Τα κατά την ενέργειαν μεταλλευτικών ερευνών εξαχθέντα μεταλλεύματα, δικαιούται ο ερευνήσας να αποκομίση εκείθεν ελευθέρως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.
Παραχώρησις ὁριστική.

Ἄρθρον 15.
(ἄρθρ. 15 νόμ. ΓΦΚΔ'.)

Ὁ λαβὼν ἄδειαν ἐρεύνης δικαιοῦται ἐντὸς τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 10 προθεσμίας δι' ἀναφορᾶς πρὸς τὸν οἰκεῖον Νομάρχην νὰ αἰτήσηται τὴν ὁριστικὴν παραχώρησιν τοῦ μεταλλείου.

Ἡ ἀναφορὰ πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος:

α') τὸ ὄνομα τὴν κατοικίαν καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ αἰτουμένου.

β') τὸ ὀρυκτὸν ἢ τὰ ὀρυκτά, ἅτινα εὑρέθησαν κατὰ τὰς ἐρεύνας.

γ') ἀκριβῆ περιγραφὴν τοῦ χώρου, ἐφ' οὗ αἰτεῖται ἡ παραχώρησις καὶ οὗ ἡ ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 10.000 στρέμματα.

Τὴν αἴτησιν ταύτην δέον νὰ συνοδεύσωσι: 1) Τετραπλοῦν διάγραμμα τριγωνομετρικὸν τοῦ χώρου συντεταγμένον ὑπὸ κλίμακα 1)10000, ἔτι δὲ καὶ διάγραμμα λεπτομερὲς τῶν ἐργασιῶν ὑπὸ κλίμακα 1)100 ἐνδεικνῦον καὶ τὰς ἰδιοκτησίας, ἐν αἷς ἐγένοντο αἱ ἔρευναι. 2) Ἐπιστημονικὴ ἔκθεσις περὶ τῶν ἐκτελεσθεισῶν δοκιμαστικῶν ἐργασιῶν καὶ τῆς συστάσεως τῶν μεταλλευμάτων. 3) Χημικὴ ἀνάλυσις τῶν μεταλλευμάτων, 4) δεῖγμα ἐκ 10 ὀκάδων μεταλλεύματος. Τὸ τριγωνομετρικὸν διάγραμμα, ἡ ἐπιστημονικὴ ἔκθεσις καὶ ἡ χημικὴ ἀνάλυσις δέον νὰ ὦσιν ὑπογεγραμμένα ὑπὸ διπλωματούχων εἰδικῶν ἐπιστημόνων.

Ἄρθρον 16.
(ἄρθρον 16 νόμ. ΓΦΚΔ'.)

Ἡ αἴτησις καταχωρίζεται αὐθημερὸν εἰς εἰδικὸν βιβλίον τῆς Νομαρχίας, ἐντὸς δὲ τριῶν ἡμερῶν διαβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Νομάρχου πρὸς τὸν Ἐπιθεωρητὴν μεθ' ἁπάντων τῶν σχετικῶν καὶ τοῦ μεταλλεύματος. Ὁ Ἐπιθεωρητὴς ἐντὸς 20 ἡμερῶν μεταβαίνει ἐπὶ τόπου προκαταβάλλοντος τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τι Δημόσιον ταμεῖον τὰς κατὰ τὸν νόμον δαπάνας δι' ὁδοιπορικὰ καὶ ἀποζημίωσιν, κατὰ τὰ ὁρισθησόμενα περὶ τούτου διὰ Β. Διατάγματος. Μετὰ ἐπισταμένην δὲ ἐξέτασιν τῶν ἐρευνῶν καὶ ἐξέλεγξιν τῶν διαγραμμάτων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐν τῇ αἰτήσει ἀναφερομένων ὁρίων, ὁ ἐπιθεωρητὴς ὑποβάλλει πρὸς τὸν Νομάρχην τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἔκθεσίν του ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπὶ τόπου μεταβάσεώς του, τὴν ἔκθεσιν δὲ συνοδεύει καὶ διὰ τῶν σχεδιαγραμμάτων, βεβαιῶν ἐπὶ τούτων τὸ ἀκριβὲς αὐτῶν ἢ διορθῶν πᾶσαν τυχὸν ἀνακρίβειαν τούτων.

Ἄρθρον 17.
§ 1. (ἄρθρον 17 παρ. 1 νόμ. ΓΦΚΔ').

Ἂν ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀποφαίνηται ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς αἰτήσεως, ὁ Νομάρχης ἐκδίδει προκήρυξιν, ἐν ᾗ ἐπαναλαμβάνεται καὶ ὁλόκληρος ἡ αἴτησις, καλῶν τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ὑποβάλωσιν ἐνστάσεις ἐντὸς μηνός. Ἡ προκήρυξις δημοσιεύεται: δι' ἐξόδων τοῦ ἐνδιαφερομένου μετὰ τῆς ἐκθέσεως τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἓν τινι ἡμερησίᾳ ἐφημερίδι τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους καὶ ἐν ἑτέρᾳ τοῦ Νομοῦ, ἐὰν ἐκδίδηται αὐτόθι τριχῶς τῆς ἑβδομάδος καὶ τῇ ἐγκρίσει τοῦ Νομάρχου.

§ 2 (ἄρθρ. 17 παρ. 2 νόμ. ΓΦΚΔ'.)

Ἀντίτυπα τῆς ἐφημερίδος τοιχοκολλοῦνται καὶ μένουσι τοιχοκολλημένα ἐπὶ δέκα ἡμέρας ἐν τῷ Δημαρχείῳ τοῦ Δήμου ἢ τῶν Δήμων, ἐν οἷς κεῖται τὸ μεταλλεῖον. Ἡ τοιχοκόλλησις γίνεται ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἀπὸ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημοσιεύσεως, πιστοποιεῖται δὲ ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

§ 3. (ἄρθρ. 4 Ν.Δ. 6)9)25. νόμ. 3763 ἄρθρ. 5).

Ἐξ. α') Αἱ ὡς ἄνω δημοσιεύσεις καὶ τοιχοκολλήσεις καὶ ὑποβολὴ τῶν ἀποδεικτικῶν δέον ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως νὰ λάβωσι χώραν ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς προκηρύξεως τοῦ Νομάρχου πρὸς τοὺς αἰτοῦντας τὴν παραχώρησιν. Εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται περίληψις τῆς προκηρύξεως καθορίζουσα τὰ ὅρια καὶ τὴν τοποθεσίαν ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖται τὸ μεταλλεῖον, τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ κατοικίαν τοῦ αἰτοῦντος τὴν ὁριστικὴν παραχώρησιν, τὴν χρονολογίαν τῆς ἀρχικῆς αἰτήσεως, τὸν ἀριθμὸν καὶ χρονολογίαν τῆς ἀδείας ἐρεύνης, καὶ τὰ μεταλλεύματα ὧν ἐπιστοποιήθη ὑπὸ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἡ ὕπαρξις.

ἐδ. β'.—Ἡ ὡς ἄνω ἀνατρεπτικὴ προθεσμία διὰ τὰς μέχρι τοῦδε κοινοποιηθείσας προκηρύξεις ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου (27 Σεπτεμβρίου 1925).

§ 4 (ἄρθρ. 17 παρ. 3 ν. ΓΦΚΔ')

Ἂν δ' ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀποφαίνηται κατὰ τῆς παραδοχῆς τῆς αἰτήσεως ὀφείλει ὡς δικαιολογίαν τῆς ἀποφάσεώς του νὰ ἔχῃ τὴν ἀνυπαρξίαν μεταλλεύματος. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις δύναται ν' ἀναθεωρηθῇ ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας της. Κατὰ τὸν χρόνον δὲ τοῦτον ἐξακολουθεῖ ἡ λαβὼν ἄδειαν ἐρεύνης τὰς ἐρεύνας του, αὐτοδικαίως παρατεινομένης τῆς ἀδείας του.

§ 5 (ἄρθρ. 17 παρ. 4 ν. ΓΦΚΔ').

Ἐὰν ἐντὸς 6 μηνῶν δὲν ἀναθεωρηθῇ, ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἑξαμήνου, εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπερ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς, δημοσιευομένης τῆς ἀποφάσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπαγορεύεται νὰ παραχωρηθῇ εἰς ἄλλον, πλὴν τοῦ πρώτου αἰτήσαντος, ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ χαρακτηρισθεῖσα ὡς μὴ παραχωρητέα, ἐπὶ παγτελῇ ἀνυπαρξίᾳ μεταλλεύματος, ἔκτασις.

Ἄρθρον 18.
§ 1 (ἄρθρ. 18 ν. ΓΦΚΔ', ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρ. 4 ν. 2149, 3 Ν.Δ. 6-9-25 καὶ 4 Ν.Δ. 29-7-26).

Μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δημοσίευσιν τῆς αἰτήσεως καὶ τὸ βραβύτερον μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ Β. Διατάγματος τῆς παραχωρήσεως, δικαιοῦται πᾶς τις νὰ ἐπιδώσῃ ἐνστάσεις κατὰ τῆς παραχωρήσεως.

§ 2 (ἄρθρ. 18 παρ. 2 ν. ΓΦΚΔ').

Αἱ ἐνστάσεις δέον νὰ ἀφορῶσι σύμπτωσιν ὁρίων τοῦ αἰτουμένου χώρου πρὸς ἑτέραν παραχώρησιν ἢ ἄδειαν ἐρεύνης, ὡς καὶ ἀμφισβητήσεις τῆς ἀκριβείας τῆς βηλώσεως.

Αἱ δαπάναι ὅμως τῆς τυχὸν ἀπαιτηθησομένης πραγματογνωμοσύνης προκαταβάλλονται ὑπὸ τοῦ ἐνισταμένου, ἀλλ' ἐπιστρέφονται αὐτῷ παρὰ τοῦ ὑποβαλόντος τὴν δήλωσιν, ἂν ἡ ἔνστασις ἀποδειχθῇ ἀκριβής.

Ἄρθρον 19.
(Ἄρθρ. 19 ν. ΓΦΚΔ').

Τεσσαράκοντα ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς αἰτήσεως ὁ Νομάρχης διευθύνει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τὴν αἴτησιν μεθ' ὅλων τῶν πιστοποιητικῶν τοιχοκολλήσεως, ὡς καὶ τῶν τυχὸν γενομένων ἐνστάσεων, συνοδεύων ταῦτα καὶ δι' ἰδίας ἐκθέσεως.

Ἄρθρον 20.
(ἄρθρ. 20 Ν. ΓΦΚΔ' ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 7-12-25)

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀφοῦ ζητήσῃ τὴν συμπλήρωσιν πάσης τυχὸν ἐλλείψεως, ὀφείλει ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν ἐγγράφων νὰ προκαλέσῃ Π. Δ. περὶ παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου.

Ἄρθρον 21.
(Ἄρθρ. 21 Ν. ΓΦΚΔ').

Τὸ Π. Διάταγμα τῆς παραχωρήσεως πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ:

α') Τὸ ὄνομα, ἐπάγγελμα καὶ κατοικίαν τοῦ δικαιούχου.

β') Τὴν θέσιν καὶ ἔκτασιν τοῦ παραχωρουμένου μεταλλείου.

γ') Τὸ κύριον ὀρυκτὸν τοῦ μεταλλείου.

Ἅμα τῇ ἐκδόσει τοῦ Π. Διατάγματος, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπογράφει τὰ τελικὰ σχεδιογράμματα,

ών ἐν μένει εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐν διαβιβάζεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, ἕτερον εἰς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Μεταλλείων, τὸ δὲ τελευταῖον εἰς τὸν Νομάρχην. Ὁ ἰδιοκτήτης δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ ἐπίσημον ἀντίγραφον τοῦ τελικοῦ σχεδιαγράμματος.

Κεφ. Δ'. Μεταλλείων νομικὴ φύσις.

Ἄρθρον 22.

Παρ. 1 (ἄρθρ. 22 παρ. 1 ν. ΓΦΚΔ'):

Πᾶσα παραχώρησις μεταλλείου εἶναι ἄκυρος, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον παραβλάπτῃ κεκτημένα δικαιώματα, τοῦ δημοσίου ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδαμῶς ἐνεχομένου ἀπέναντι οἱουδήποτε.

§ 2. ἐδ. α' (ἄρθρ. 22 παρ. 2 νόμου ΓΦΚΔ').

Ἐν ἀμφισβητήσει δὲ περὶ ὁρίων μεταλλείων, ὑπερισχύουσι τὰ ἐν τοῖς παραχωρητηρίοις Διατάγμασιν ἀναγραφόμενα ὅρια, φυσικὰ ἢ τεχνητά.

ἐδ. β' (ἄρθρ. 5 νόμου 2149).

Ὡς βάσις ὅμως τῆς ὁροθετήσεως τῶν συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ παραχωρηθησομένων μεταλλείων καὶ διὰ τὴν λύσιν πάσης διαφορᾶς ἀφορώσης τὰ ὅρια αὐτῶν χρησιμεύουσι τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τελικὰ σχεδιαγράμματα, ἐφ' ὅσον δ' ἡ παραχώρησις στηρίζεται ἐπὶ ἀνανεωθείσης αἰτήσεως, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 ἐδ. β' (παρ. 2 παρόντος) τοῦ νόμου τούτου, ὡς βάσις τῆς ὁροθετήσεως χρησιμεύουσι τὰ ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν νόμον 186 συνεργείων καταρτισθέντα ὁριστικὰ σχεδιαγράμματα.

Ἄρθρον 23.

(ἄρθρον 23 νόμου ΓΦΚΔ').

Τὰ μεταλλεῖα καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον περὶ διακρίσεως κτημάτων θεωροῦνται ἀκίνητα.

Κινητὰ δὲ εἶναι αἱ μεταλλευθεῖσαι ὕλαι, αἱ μετοχαὶ τῆς ἐπὶ τῆς μεταλλεύσεως ἑταιρείας καὶ τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 24.

§ 1 (ἄρθρον 24 παραγρ. 1 νόμου ΓΦΚΔ', ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 6-9-25).

Πᾶσα παραχώρησις μεταλλείου δέον νὰ μεταγράφηται μὴ μεταβιβαζομένης ἄλλως τῆς ἐπ' αὐτοῦ κυριότητος, ἐντὸς προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παραχωρητηρίου Διατάγματος ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως.

§ 2. ἐδ. α' (ἄρθρ. 5 ἐδ. 2 Ν. Δ. 6-9-25, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 13)11)27 καὶ ἄρθρ. 5 παρ. 1 καὶ 2 νόμου 3763).

Τὰ τέλη τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν μεταγραφὴν πράξεως μεταβιβαζούσης κυριότητα ἐπὶ μεταλλείου, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ μεταγραφοφύλακος, ὡς καὶ τοῦ εἰδικοῦ τέλους διὰ τὰς περιφερείας τῶν ἐμμίσθων ὑποθηκοφυλακείων, δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰς δραχμὰς «δισχιλίας (2000)» καταργουμένης πάσης ἐναντίας διατάξεως. Παρέχεται πεντάμηνος προθεσμία ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος (27 Σεπτεμβρίου 1925) πρὸς μεταγραφὴν παραχωρητηρίων Διαταγμάτων ἐκδοθέντων μέχρι τοῦδε εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει ἀνανεωθεισῶν αἰτήσεων ὑποβληθεισῶν κατ' ἄρθρον 4 παρ. β' καὶ ἑπομένων, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει νέων αἰτήσεων κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου.

Ἐδάφιον β' (ἄρθρ. 5 ἐδ. 3 Ν. Δ. 6-9-25).

Τὰ ἤδη καταβληθέντα ὑπὲρ τὸ ὡς ἄνω θεσπιζόμενον ἀνώτατον ὅριον διὰ τέλη καὶ δικαιώματα μεταγραφῶν παραχωρητηρίων Διαταγμάτων μεταλλείων ἐκδοθέντων μετὰ τὸ 1922 ἐπιστρέφονται αἰτήσει τῶν καταβαλόντων.

§ 3. (ἄρθρ. 6 νόμου 2149).

Ἐδ. α'. Πᾶσα μεταβολὴ κυριότητος μεταλλείου ἐπερχομένη συνεπείᾳ καθολικῆς διαδοχῆς κληρονομίας ἢ δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου, γνωστοποιεῖται πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ δηλώσεως τοῦ ἀποκτῶντος αὐτὴν ἢ τοῦ κατὰ νόμον ἀντιπροσώπου αὐτοῦ, ὑποβαλλομένης τὸ βραδύτερον διὰ μὲν τοὺς κατοικοῦντας ἐντὸς τοῦ Κράτους ἐντὸς ἓξ μηνῶν, διὰ δὲ τοὺς κατοικοῦντας ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐντὸς ἑνὸς ἔτους τὸ βραδύτερον, ἀφ' ἧς ἔλαβε χώραν ἡ τοιαύτη μεταβολή.

Ἐδάφιον β'. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχουσι καὶ οἱ δυνάμει ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρίζόμενοι τὸ πρῶτον ἤδη δικαιοῦχοι παρακεχωρημένων μεταλλείων.

Ἐδάφιον γ'. Οἱ κτώμενοι ἐπὶ μεταλλείου δικαίωμα κυριότητος συνεπείᾳ τινὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 25 μεταβιβαστικῶν πράξεων, πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἔγκρισις δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ὀφείλουσιν, ἵνα ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ σχετικοῦ συμβολαίου κοινοποιήσωσι τοῦτο πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἐδάφιον δ'. Ἐν περιπτώσει παραβάσεων τῶν διατάξεων τούτων, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δικαιοῦται ν' ἀπαγγείλῃ τὴν ἔκπτωσιν τῶν δικαιούχων ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ μεταλλείου κυριότητος δι' ἀποφάσεώς του δημοσιευομένης μόνον ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ τὰ λοιπὰ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 29, 30 καὶ 38 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ'.

Ἐδάφιον ε'. Τὰς αὐτὰς καὶ ἐπὶ τῇ αὐτῇ ποινῇ ὑποχρεώσεις ὑπέχουσι καὶ οἱ δυνάμει τινὸς τῶν ἀνωτέρω γεγονότων ἀποκτήσαντες καὶ διατηροῦντες δικαίωμα κυριότητος ἐπὶ παρακεχωρημένου μεταλλείου, τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω προθεσμιῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἐδάφιον στ'. Ὁσάκις ἡ παραχώρησις μεταλλείου ἀνήκει εἰς πλείονα πρόσωπα, ταῦτα ὀφείλουσιν, ἵνα, διὰ δηλώσεως συνταχθησομένης ἐνώπιον συμβολαιογράφου καὶ γνωστοποιουμένης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διορίσωσι κοινὸν ἀντιπρόσωπον πρὸς ἐκπροσώπησιν αὐτῶν ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως. Ἐν παραλείψει τοῦ διορισμοῦ τοιούτου ἀντιπροσώπου, λογίζεται νόμιμος πᾶσα ἐν σχέσει πρὸς ἕνα οἱονδήποτε τῶν συνιδιοκτητῶν ἐνέργεια τῆς Διοικήσεως.

§ 4. (ἄρθρ. 3, ἐδ. 1-3 Ν. Δ. 30)3)23).

Ἐπιβάλλεται τέλος δραχμῶν πέντε (5) ἐπὶ αἰτήσεων μεταγραφῆς παραχωρητηρίων Β. Δ. μεταλλείων, ὡς καὶ συμβολαίων μεταβιβάσεως ἢ δωρεᾶς μεταλλείων πρὸς τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον.

Ἄρθρον 25.

§ 1. (ἄρθρ. 25 παρ. 1 νόμου ΓΦΚΔ', ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 7)12)25).

Τὸ ἐπὶ μεταλλείου δικαίωμα ἀπαλλεῖ ἰδιοκτησίαν ὅλως διακεκριμένην ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἰδιοκτησίας, μεταβιβάζεται δὲ ὁλικῶς ἢ μερικῶς διὰ πράξεως ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου. Πᾶσα ὅμως μεταβίβασις ἐν ζωῇ, ὡς καὶ πᾶσα ἐνμίσθωσις δὲν ἀναγνωρίζεται διοικητικῶς ἢ δικαστικῶς ἀπέναντι τῶν τρίτων ἢ τοῦ Δημοσίου, ἂν μὴ ἐνεγρίθῃ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδομένης ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς πρὸς τοῦτο αἰτήσεως.

§ 2. (ἄρθρ. 25 παρ. 2 νόμου ΓΦΚΔ' ἄρθρ. 1 ἐδ. 7 νόμου 780).

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς προσκαλεῖται ὁ μεταβιβάζων νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον τέλος ἐπὶ πωλήσεως ἢ ἀνταλλαγῆς ἴσον πρὸς τὸ δέκατον τῆς τιμῆς τοῦ μεταλλείου.

Ἐπὶ ἐκμισθώσεως καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ κατ' ἔτος 11 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου ἐκπιπτομένου ἀπὸ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 ἐδάφιον β' καὶ γ' φορολογητέαν πρόσοδον ἐκ τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐνοικίου τέλους, τὸ 1 ο)ο, διατίθεται ὑπὲρ τοῦ ταμείου

τῶν μεταλλευτῶν. Ἐπὶ δωρεᾶς εἰς πρόσωπα, ἔχοντα ἀπωτέρω τοῦ δευτέρου βαθμοῦ συγγένειαν ἢ μηδαμῶς συγγενεύοντα καταβάλλεται τέλος δραχ. δύο δι' ἕκαστον στρέμμα. Ἂν μὴ καταβληθῇ τὸ τῆς πωλήσεως ἢ τῆς ἀνταλλαγῆς τέλος δὲν δημοσιεύεται, οὐδὲ ἐκτελεῖται ἡ ἀπόφασις τῆς μεταβιβάσεως. Πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως τοῦ μεταλλείου, ἢ τῆς ἀξίας αὐτοῦ ἐπὶ ἀνταλλαγῇ, ἀφαιρεῖται ἡ ἀξία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 36 ἐδάφ. β') πρώτων ἐγκαταστάσεων. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως ἢ τῆς ἀξίας ἐπὶ ἀνταλλαγῆς γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

§ 3. (Ἄρθρον 20 Ν. Δ. 6-9-25).

Ἐπὶ εἰσφορᾶς δικαιωμάτων ἐπὶ μεταλλείων (κυριότης, χρῆσις, μίσθωσις κλπ.) εἰς Ἑταιρείας πάσης φύσεως τὰ κατὰ τ' ἀνωτέρω τέλη ὁρίζονται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐφ' ὅσον τὸ ἀνταλλαγμα τῆς εἰσφορᾶς συνίσταται εἰς μετοχὰς ἢ ποσοστὸν ἐπὶ τῶν κερδῶν. Ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ ἀνταλλαγμα συνίσταται εἰς ὡρισμένην ἀποζημίωσιν ἢ ποσοστὸν ἐπὶ τῶν κερδῶν προαφαιρούμενον πρὸ πάσης ἄλλης διανομῆς κερδῶν, τὰ τέλη ὀφείλονται εἰς ἀκέραιον.

§ 4. (Ἄρθρον 25 παρ. 3 ν. ΓΦΚΔ')

Ἐπὶ πάσης οὕτω νομίμως ἐγκεκριμένης μεταβολῆς κυριότητος μεταλλείου, οἱ δικαιοῦχοι εἶναι ὑπόχρεοι διὰ τὰς ἀπὸ τῆς μεταβολῆς παραχθείσας ὑποχρεώσεις πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τρίτους.

§ 5 ἐδ. α'. (Ἄρθρον 25 παρ. 4 ν. ΓΦΚΔ').

Αἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου διὰ δημοσίου ἐγγράφου συνωμολογημέναι μεταβιβάσεις καὶ μισθώσεις μεταλλείων δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο τέλος.

ἐδ. β' (ἄρθρ. 49 ν. ΓΦΚΔ').

Ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος (13-1-1910) νόμου δέον νὰ ἐγκριθῶσι διὰ Β. Διατάγματος καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκρεμεῖς ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν αἰτήσεις περὶ ἐγκρίσεως μεταβιβαστικῶν ἐν ζωῇ πράξεων, ὡς καὶ ἐκμισθώσεων μεταλλείων.

§ 6. (Ἄρθρον 7 ν. 2149).

Ἐδ. α'. Πᾶσα δι' ἀνταλλακτικῆς συμβάσεως περιέλευσις τινι τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξορύξεως μετὰ τῆς κυριότητος τοῦ μεταλλεύματος λογίζεται ἀγοραπωλησία ἢ ἀνταλλαγὴ ὡς πρὸς τὴν φορολογίαν.

Ἐδ. β'. Ὡς ἐκμίσθωσις μεταλλείου νοεῖται μόνη ἡ διὰ συμβάσεως παραχώρησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐξορύξεως ἐπί τινα χρόνον ἐπακριβῶς ἢ μὴ καθωρισμένον ἀντὶ χρηματικοῦ ἢ εἰς εἶδος μισθώματος καταβλητέου καθ' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα ἢ κατ' ἐξορυσσόμενον ποσόν.

Ἐδ. γ'. Αἱ τὰ στοιχεῖα ταῦτα περιέχουσαι μεταμισθώσεις φορολογοῦνται ὡς μισθώσεις.

Ἐδ. δ'. Εἰς πλήρωμὴν τῶν ἀνωτέρω τελῶν καὶ ὑπὸ πᾶς αὐτὰς διακρίσεις ὑπόκεινται καὶ αἱ μεταβιβάσεις δικαιωμάτων ἐξ ἀδείῶν μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν, ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ ἐγγυήσει καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐθνικῶν ἢ ἀργούντων μεταλλείων, πρὸς ἀναγνώρισιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ὑπουργικὴ ἀπόφασις.

Ἐδ. ε'. Ὁ ἄνευ τοιαύτης ἀναγνωρίσεως ἐκτελῶν μεταλλευτικὰς ἐργασίας ὑπόκειται εἰς φυλάκισιν 1—5 μηνῶν καὶ εἰς χρηματικὴν ποινὴν 1000—5000 δραχ. ἐπ φυλασσομένων καὶ τῶν λοιπῶν νομίμων συνεπειῶν»

§ 7. (Ἄρθρον 8 παρ. 3 Ν. Δ. 6-9-25).

Ἡ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 531 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς τὰς Νέας Χώρας» εἶναι ὅτι καὶ ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων παραχωρήσεων μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομείων ἐφαρμόζονται ἐξ ὁλοκλήρου αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ'.

Ἄρθρον 26.

(Ἄρθρον 26 ν. ΓΦΚΔ').

Δικαίωμα εἰς ἐγγραφὴν ὑποθήκης ἐπὶ μεταλλείου ἔχουσι, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 11 τοῦ νόμου περὶ ὑποθηκῶν τῆς 11 Αὐγούστου 1835, καὶ οἱ διὰ δημοσίου ἐγγράφου ἀποδεικνύοντες ὅτι ἐχορήγησαν χρήματα πρὸς εὕρεσιν τοῦ μεταλλείου ἢ πρὸς ἐργείαν μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἢ ἐν γένει πρὸς καλλιέργειαν τοῦ μεταλλείου.

Ἄρθρον 27.

(Ἄρθρον 27 ν. ΓΦΚΔ').

Παραχωρήσεις μεταλλείων πλείονες τῆς μιᾶς, ἀνήκουσαι εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην, θεωροῦνται ὡς ἓν μεταλλεῖον, ἐὰν ἐδαφικῶς συνέχωνται.

Κεφ. Ε'. Ὑποχρεώσεις καὶ δικαιώματα τῶν ἰδιοκτητῶν μεταλλείων.

Ἄρθρον 28.

§ 1. (Ἄρθρον 28 ν. ΓΦΚΔ', ὡς ἐτροπ. ὑπὸ ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 7-12-25).

Ὁ ἰδιοκτήτης μεταλλείου ὑποχρεοῦται ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου νὰ ὁρυθετήσῃ τὴν παραχωρηθεῖσαν ἔκτασιν διὰ τεχνητῶν ὁρισήμων καὶ νὰ προβαίνῃ εἰς τὰς πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἀναγκαίας προπαρασκευάς, νὰ ἄρξηται δὲ ἐν καιρῷ τῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ νὰ ἐξακολουθῇ ταύτην, ἐργαζόμενος κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίζηται ἡ ζωὴ τῶν ἐν τῷ μεταλλείῳ ἐργαζομένων ἐργατῶν. Πρὸς τοῦτο τὰς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ἀπασχολοῦνται ἡμερησίως πλέον τῶν πεντήκοντα ἐργατῶν, δέον νὰ διευθύνῃ διπλωματοῦχος μηχανικὸς ἀνεγνωρισμένης σχολῆς. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μεταλλείου ἀπρακτήσῃ ἐπὶ τέσσαρα ἔτη ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἢ ἐργάζηται ἀνεπαρκῶς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἢ καὶ μετέπειτα διακόψῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐπὶ ἓν ἔτος, προσκαλεῖ αὐτὸν ὁ ἐπιθεωρητὴς νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς τοὺς λόγους τῆς ἀπραξίας ἢ διακοπῆς ἢ ἀνεπαρκοῦς ἐργασίας. Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ μεταλλείου σιωπήσῃ ἢ ὑποβάλῃ λόγους κρινομένους ὑπὸ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἀνυποστάτους καὶ μὴ ἀποχρῶντας, προσκαλεῖται ὑπ' αὐτοῦ ἐκ νέου, ἵνα ἐντὸς ἔτους προβῇ εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν. Ἐὰν δὲ καὶ οὕτω παρέλθῃ ἔτος ἐν ἀπραξίᾳ, ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀναφέρει περὶ τούτου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας, ὅπερ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ μεταλλείου, ἐὰν κρίνῃ ἀποχρῶντας τοὺς λόγους τῆς προτεινομένης ἐκπτώσεως.

§ 2. (ἄρθρ. 28 παρ. 2 νόμ. ΓΦΚΔ').

Λόγοι ἀποχρῶντες διακοπῆς ἐργασιῶν ἢ ἀπραξίας εἶνε ἡ ἐξάντλησις ἢ ἐλάττωσις τῆς περιεκτικότητος τοῦ μεταλλεύματος ἢ ἡ ὑποτίμησις τοῦ μετάλλου εἰς βαθμὸν καθιστῶντα τὴν ἐκμετάλλευσιν ἀσύμφορον, ἀνωτέρα βία ἢ ἕκτακτοι ἄλλοι λόγοι, καθιστῶντες προσωρινῶς ἀσύμφορον τὴν ἐκμετάλλευσιν.

§ 3. (ἄρθρ. 28 παρ. 3 νόμ. ΓΦΚΔ').

Ἡ παρεχομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου τετραετὴς προθεσμία πρὸς ἔναρξιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως διὰ τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν πρὸ τοῦ νόμου γενομένων παραχωρήσεων λογίζεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου (23-1-1910).

Ἄρθρον 29.

§ 1. (ἄρθρ. 1 παρ. 1 νόμ. ΓΦΚΔ' ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 Ν. Δ. 7-12-25).

ἐδάφ. α') Ἐντὸς 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ὑπουργικῆς ἀποφάσεως τῆς ἐκπτώσεως, ὁ κύριος τοῦ μεταλλείου δικαιοῦται νὰ προσφύγῃ ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ὑπάρχει τὸ μεταλλεῖον, ζητῶν τὴν ἀνάκλησιν τοῦ Διατάγματος. Ἂν μηδόλως ποιήσηται χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τούτου ἢ ἡ προσφυγὴ ἀπορριφθῇ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου, δικάζοντος ἀνεκκλήτως διά τε τὸ Δημόσιον καὶ τὸν κύριον τοῦ μεταλλείου, ἡ ἔκπτωσις καθίσταται ὁριστική· ἂν τοὐναντίον τὸ Πρωτοδικεῖον ἀπορρανθῇ ὑπὲρ τοῦ κυρίου τοῦ μεταλλείου ἡ ὑπουργικὴ ἀπόφασις ἀνακαλεῖται δι' ἑτέρας, ἡ δὲ ἔκπτωσις θεωρεῖται μηδέποτε γενομένη. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Πρωτοδικείου ἐκδίδεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

ἐδάφ. β') (ἄρθρ. 1 παρ. 6 Ν. Δ. 6)9)25).

Δὲν ἐπιτρέπονται προσφυγαὶ κατ' ἀπαγγελθεισῶν ἐκπτώ

σεων ἀπὸ κυριότητος μεταλλείων λόγῳ μὴ κοινοποιήσεως τοῦ Διατάγματος τῆς ἐκπτώσεως, ἐφόσον τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 30.

§ 1. (ἄρθρ. 30 παρ. 1 νόμ. ΓΦΚΔ΄.)

ἐδαφ. α΄) Ἀφ' ἧς ἡ ἔκπτωσις καταστῇ ὁριστικὴ κατὰ τὰ ἀνωτέρω, πᾶς ἐνυπόθηκος δανειστὴς ἢ πᾶς ἔχων ἐμπράγματα δικαιώματα δύναται ἐντὸς πέντε μηνῶν νὰ αἰτήσηται παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου τὴν δικαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ μεταλλείου ἰδίαις δαπάναις, ἀποδοθησομέναις αὐτῷ ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος. Καὶ ὁ τέως κύριος τοῦ μεταλλείου δύναται, ἐντὸς τῆς ἰδίας πενταμήνου προθεσμίας, νὰ αἰτήσηται τὸν ἰδίαις δαπάναις πλειστηριασμόν. Ἐκ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐν οἱᾳδήποτε περιπτώσει ἀποκλείεται ὁ τέως κύριος τοῦ μεταλλείου.

ἐδαφ. β΄) (ἄρθρ. 3 νόμ. 3763).

Τὸ Δημόσιον ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται τὸν πλειστηριασμὸν τοῦ μεταλλείου ὡς ἐνυπόθηκος δανειστὴς πρὸς ἱκανοποίησιν ἀπαιτήσεώς του πηγαζούσης ἐκ καθυστερήσεως στρεμματικῶν φόρων.

§ 2. ἐδαφ. α΄ (ἄρθρ. 1 ἐδαφ. 1 Ν. Δ. 6)9)25), ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 1 τοῦ νόμ. 3763).

Ἂν μὴ γένηται πλειστηριασμὸς ἢ ὢν ὁ γενόμενος δὲν ἐπήνεγκε τὴν πώλησιν τοῦ μεταλλείου, τοῦτο παραχωρεῖται εἰς τὸν πρῶτον αἰτητὴν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 2 καὶ ἑπομένων τοῦ παρόντος νόμου, ἐλεύθερον παντὸς βάρους καὶ ὄνου οὐδεμιᾶς ὡς ἐκ τοῦ τέως κυρίου ὑποχρεώσεως.

ἐδαφ. β΄) (ἄρθρ. 1 ἐδαφ. 2 Ν. Δ. 6)9)25).

Οὐδεμία ὀφείλεται εἰς τὸν τέως παραχωρησιοῦχον ἀποζημίωσις διὰ τὰ ὑπόγεια ἔργα. Ὡς πρὸς τὰς ἐγκαταστάσεις ἐπιφανείας, ἐφόσον ἤθελον χρησιμοποιηθῇ, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἐν ἰσχύϊ νόμων.

ἐδάφ. γ΄) (ἄρθρ. 1 ἐδάφ. 3 Ν. Δ. 6)9)25).

Πᾶσα ἀξίωσις περὶ ἀποζημιώσεως παραγράφεται μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἐγκαταστάσεως.

ἐδαφ. δ΄. (ἄρθρ. 1 ἐδαφ. 4 Ν. Δ. 6)9)25).

Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ δι' ἐκπτώσεις ἀπαγγελθείσας ἤδη, εἴτε ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ νόμου ΓΦΚΔ΄, εἴτε ὑπὸ τὸ κράτος τῶν πρὸ τούτου ἰσχυσάντων νόμων ΧΫ΄, ΣΚΗ΄ καὶ ΒΤΟ΄, ἑρμηνευομένων διὰ τοῦ παρόντος ὑπὸ τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ἔννοιαν καὶ ἀναγνωριζομένων ἰσχυρῶν τῶν δοθεισῶν μεταγενεστέρων παραχωρήσεων ἐπὶ τῶν μεταλλείων τούτων.

Ἐδ. ε΄ (ἄρθρ. 1 ἐδ. 5 Ν.Δ. 6)9)25).

Ἐπίσης τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν καθολικῆς παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ ὅλου χώρου μεταλλείου ἢ τμήματος αὐτοῦ.

§ 3 ἐδ. α΄ (ἄρθρ. 2 παρ. 1 καὶ 2 νόμου 3763).

Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς παραχωρήσεως τῶν ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἀπὸ Τουρκοκρατίας παραχωρηθέντων μεταλλείων ταῦτα παραχωροῦνται (ἐφ' ὅσον δὲν κεῖνται ἐντὸς ἐθνικοποιηθέντων κατὰ τὸν νόμον 530 χώρων) εἰς τὸν πρῶτον αἰτητὴν κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ΓΦΚΔ΄ καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτὸν νόμων διαγραφομένην δικαιοδοσίαν παραχωρήσεως.

Ἐδ. 6΄ (ἄρθρ. 2 παρ. 3 νόμου 3763).

Τὰ αὐτὰ ἰσχύει προκειμένου περὶ τῶν ἀπὸ Τουρκοκρατίας ἐκδοθεισῶν ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως λατομείων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις, ἐφόσον τὰ ὀρυκτὰ δι' ἃ ἐξεδόθησαν αἱ ἄδειαι αὗται ὑπάγονται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἑλληνικῆς μεταλλευτικῆς νομοθεσίας εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν μεταλλείων.

Ἄρθρον 31.

(Ἄρθρον 31 νόμου ΓΦΚΔ΄).

Ὁ ἰδιοκτήτης μεταλλείου ἔχει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα, τηρῶν τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, νὰ ἐξορύσσῃ καὶ ἐκμεταλλεύηται τό τε κύριον μετάλλευμα καὶ πᾶν ἄλλο τυχὸν ὑπάρχον ἐντὸς τοῦ παραχωρηθέντος αὐτῷ χώρου, ἐξαιρέσει τῶν πολυτίμων μετάλλων, περὶ ὧν μνεία γίνεται ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 παραγράφῳ δ΄ (νόμου ΓΦΚΔ΄ παρ. 7 παρόντος).

Οἱ πρὸ τοῦ παρόντος νόμου λαβόντες παραχώρησιν ὡρισμένου μεταλλου δύνανται νὰ ἐκμεταλλεύωνται καὶ πᾶν ἄλλο μέταλλον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χώρου τυχὸν εὑρισκόμενον, ἐξαιρέσει τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παραγράφῳ δ΄ (νόμ. ΓΦΚΔ΄) ἢ παρ. 7 παρόντος) μετάλλων. Ἂν ὅμως ἐπὶ ταὐτιζομένων χώρων πλείονες τοῦ ἑνὸς ἔλαβον παραχωρήσεις δι' ὡρισμένα μέταλλα, ἡ ἰδιοκτησία ἐπὶ τῶν λοιπῶν μὴ παραχωρηθέντων μετάλλων ἀνήκει εἰς τὸν ποιήσαντα τὰς σπουδαιοτέρας μεταλλευτικὰς ἐργασίας, κατὰ τὴν περὶ τούτου κρίσιν καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένην μετὰ δεδικαιολογημένην γνωμοδότησιν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν μεταλλείων, ἥτις ἀπόφασις δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν ὑπ' οὐδενὸς ἐγένετο ἐργασία, ἡ ἰδιοκτησία τῶν λοιπῶν μετάλλων παραχωρεῖται εἰς τὸν πρῶτον λαβόντα παραχώρησιν.

Ἂν ὅμως μεταλλευμά τι ἐκ τῶν συναπαντωμένων μὲ τὸ κύριον μετάλλευμα εἶναι ἤδη παρακεχωρημένον εἰς ἕτερον ἰδιοκτήτην, ὀφείλει ὁ ἐξορύττων καὶ ἀποχωρίζων αὐτὸ νὰ τὸ θέτῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἔχοντος τὴν παραχώρησιν αὐτοῦ μετὰ τὴν ἀπόληψιν τῶν δαπανῶν ἐξορύξεως καὶ ἀποχωρισμοῦ.

Οἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ νόμου ΧΫ΄ 1861 κεκτημένοι ἄδειαν ἐξορύξεως ὀρυκτοῦ τινὸς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας θεωροῦνται αὐτοδικαίως κεκτημένοι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ χώρου καὶ ὑπογείως, ὡς ἀποκλειστικοὶ τοῦ μεταλλείου ἰδιοκτῆται, ἐὰν δὲν ἀπώλεσαν ἤδη πᾶν δικαίωμα δυνάμει τοῦ νόμου ΧΫ΄ ὡς παραμελήσαντες τὴν ἐξόρυξιν.

Οὐδὲν δικαίωμα ὅμως ἔχει ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μεταλλείου διὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 1, παραγράφοις β΄ καὶ γ΄ (νόμου ΓΦΚΔ΄ ἢ παραγρ. 4 καὶ 7 παρόντος) ἀναφερομένας ὕλας.

Οἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν καταργουμένων περὶ μεταλλείων νόμων λαβόντες ἄδειαν ἐξορύξεως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας γύψου ὑπαγομένου διὰ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὰ λατομεῖα καθίστανται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου αὐτοδικαίως ἔκπτωτοι τῶν ἀδειῶν. Ἐπίσης καθίστανται αὐτοδικαίως ἔκπτωτοι τῆς γενομένης εἰς αὐτοὺς παραχωρήσεως ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου οἱ λαβόντες παραχώρησιν ἢ αἰτησάμενοι ἄδειαν ἐξορύξεως καὶ λαβόντες παραχώρησιν ἐκμεταλλεύσεως γύψου, ἂν μέχρι τῆς εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβολῆς τοῦ παρόντος νόμου οὐδόλως ἐξεμεταλλεύθησαν τὸν παραχωρηθέντα χῶρον ἢ περιωρίσθησαν εἰς ἐξόρυξιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας.

Ἄρθρον 32.

(Ἄρθρον 32 ν. ΓΦΚΔ΄).

Ὅταν πρὸς ἐκμετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου εἶνε ἀναγκαία ἡ χρησιμοποίησις ξένης ἰδιοκτησίας, ὑποχρεοῦται ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῆς νὰ τὴν παραχωρήσῃ εἰς τὸν κύριον τοῦ μεταλλείου. Τὰ ἔργα, δι' ἃ εἶνε ὑποχρεωτικὴ ἡ παραχώρησις, εἰσὶ τὰ ἑξῆς: στοαί, φρέατα, πλατεῖαι πρὸς ἐναπόθεσιν μεταλλευμάτων ἢ περιττωμάτων, οἰκοδομαὶ πρὸς ἀνέγερσιν μηχανῶν, ἐργοστάσια διαλογῆς καὶ ἐμπλουτισμοῦ, γραφεῖα, ἀποθῆκαι, κατοικίαι τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν καὶ ἄλλων ἀπαραιτήτων καταστημάτων πρὸς συντήρησιν τοῦ προσωπικοῦ, ὁδοί, σιδηρόδρομοι, προκυμαῖαι, ὑδραγωγεῖα, ἐργοστάσια πρὸς ἐπεξεργασίαν τῶν μετάλλων κτλ.

Αἱ ἀπαγορευτικαὶ τοῦ ἄρθρου 7 διατάξεις διὰ τὸν ἔχοντα ἄδειαν ἐρεύνης μένουσιν ἐν ἰσχύϊ καὶ διὰ τὸν ἔχοντα παραχώρησιν μεταλλείου.

Ἐπίσης μένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τοῦ α΄ ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 12 καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὴν προσωρινὴν στέρησιν τοῦ παραχωρουμένου χώρου.

Ἐὰν δὲ ἐκ τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν βλάπτωνται αἱ γαῖαι ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καλλιέργειαν, ἢ καταλαμβάνωνται ὑπὲρ τὸ ἔτος, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐδάφους δικαιοῦται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ παραχωρηθέντος χώρου, ἐπὶ ἀποζημιώσει πρὸς αὐτὸν ὁριζομένῃ κατὰ τὴν διαδικασίαν, ἣν διαγράφει ὁ νόμος περὶ ἀπαλλοτριώσεως ξένης ἰδιοκτησίας ὑπὲρ δημοσίων ἀναγκῶν, εἰδικώτερον κανονισθησομένην διὰ Β. Διατάγματος. Ἂν δ' ἡ κατάληψις διαρκέσῃ πέραν τῶν δύο ἐτῶν, δικαιοῦται καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μεταλλείου νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ τὴν αὐτὴν διαδικασίαν.

Τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἔχει ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μεταλλείου καὶ ἐπὶ τῶν ἐντὸς τῆς περιμέτρου τοῦ μεταλλείου ἀγρῶν, ἐφ' ὅσον δὲν παραβλάπτεται ἢ παρακωλύεται ἡ λειτουργία ἑτέρου μεταλλείου. Ἀρνουμένου δὲ τοῦ κατόχου τοῦ δευτέρου τούτου μεταλλείου νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀνωτέρω ἔργων, καλεῖται ὁ ἐπιθεωρητής, ὅστις ἀποφαίνεται περὶ τῆς κατασκευῆς ἢ μὴ τῶν ἔργων. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐπιτρέπεται ἔφεσις ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅστις ἀποφαίνεται τελεσιδίκως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ δευτέρου μεταλλείου δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν κατάθεσιν ἐγγυήσεως κατὰ τὸ ἑπόμενον ἄρθρον.

Ἄρθρον 33.

§ 1. (Ἄρθρ. 33 παρ. 1 ν. ΓΦΚΔ').

ἐδ. α'. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ μεταλλείου ἐπιχειρῇ ἐργασίας εἴτε ὑπὸ κατοικημένα κτίρια ἢ ὑπὸ χώρους, ἐν οἷς γίνονται ἄλλα γεωργικὰ ἢ βιομηχανικὰ ἔργα, εἴτε ἐν τῇ ἀμέσῳ γειτονίᾳ τῶν κτιρίων ἢ τῶν χώρων τούτων ἢ καὶ ἑτέρων μεταλλείων, ὀφείλει ἐγγύησιν, ὅτι ἐὰν ἐκ τῶν ἐργασιῶν ἐκείνων προκύψῃ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αὐτῶν ζημία, θέλει ἐπανορθώσει αὐτήν.

ἐδ. β' (Ἄρθρ. 9 παρ. 1 ν. 2149).

Ἡ ἐγγύησις ὁρίζεται ὑπὸ δύο μηχανικῶν διοριζομένων ὑφ' ἑκάστου τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν. Ἐν διαφωνίᾳ ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐφετείου, κατατίθεται δ' αὕτη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ἢ εἰς μίαν τῶν ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν.

ἐδ. γ' (Ἄρθρ. 9 παρ. 2 ν. 2149).

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ἐπιτρέπεται ἀνακοπὴ ἐντὸς 27 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου, ἀλλὰ μὴ ἀναστελλομένης τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀποζημιοῦνται αἱ μέχρι τοῦδε προκύψασαι ζημίαι. Δὲν ἀποκλείεται ὁ ζημιωθεὶς νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν διαδικασίαν τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἐν πάσῃ περιπτώσει.

§ 2. (Ἄρθρ. 33 παρ. 2 ν. ΓΦΚΔ').

Ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐδεμία ὀφείλεται ἀποζημίωσις δι' οἰκοδομὰς ἢ ἄλλα ἔργα τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ χώρου, ἅτινα ἐγένοντο καθ' ὃν χρόνον ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ χώρου διὰ κοινῆς προσοχῆς ἠδύνατο νὰ προΐδῃ τὴν εἰς αὐτὰ ἐκ τῆς μεταλλεύσεως ἐπελευσομένην ζημίαν.

Ἄρθρον 34.

(Ἄρθρ. 34 ν. ΓΦΚΔ').

Ἀπαιτήσεις περὶ ἀποζημιώσεως διὰ βλάβας ἐπελθούσας ἐξ ἐκμεταλλεύσεως, ἀλλὰ μὴ στηριζομένας ἐπὶ συμβάσεως, πρέπει, ἐπὶ ποινῇ παραγραφῆς, νὰ ἐνασκῶνται δικαστικῶς ἐντὸς δύο ἐτῶν, ἀφ' ἧς ὁ παθὼν ἐπληροφορήθη περὶ αὐτῶν καὶ περὶ τοῦ δράστου τῶν βλαβῶν.

Ἄρθρον 35.

(Ἄρθρ. 35 ν. ΓΦΚΔ').

Ἀπέναντι τῆς ἐκτελέσεως ἔργων δημοσίας ἀνάγκης καὶ χρησιμότητος, τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ἐπὶ μεταλλείου ὑποχωρεῖ, μὴ δυναμένου τοῦ κυρίου τοῦ μεταλλείου νὰ παρακωλύσῃ τὴν κατασκευὴν τοιούτων ἔργων, ἔχοντος δὲ μόνον δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ κοινὸν δίκαιον.

Ἄρθρον 36.

§ 1. (Ἄρθρ. 36 παρ. 1 ν. ΓΦΚΔ').

ἐδ. α'. Ὁ ἰδιοκτήτης μεταλλείου ὀφείλει νὰ πληρώνῃ κατ' ἔτος α') φόρον λεπτῶν 10 δι' ἕκαστον στρέμμα τῆς πρὸς μετάλλευσιν παραχωρηθείσης ἐκτάσεως.

ἐδ. β' (Ἄρθρ. 8 ν. 2149).

«Ὁ φόρος οὗτος διπλασιάζεται διὰ τὰ μεταλλεῖα, ἐξ ὧν δὲν ἐγένετο ἐξόρυξις μεταλλεύματος διαρκοῦντος τοῦ ἔτους.»

(Ἄρθρ. 6 Ν. Δ. 6-9-25).

ἐδ. 1. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1925 καὶ ἑφεξῆς ὁ στρεμματικὸς φόρος τῶν μεταλλείων ὁρίζεται ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως ἑκάστου μεταλλείου μέχρι μὲν 1000 στρεμμάτων εἰς 500 δραχμὰς, ἀπὸ 1000 μέχρι 10000 στρεμμάτων εἰς 1000 δραχμὰς, ἀπὸ 10000 μέχρις 20000 στρεμμάτων εἰς 2000 δραχμὰς, ἄνω τῶν 20000 στρεμμάτων εἰς 3000 δραχμάς.

ἐδ. 2. Διὰ τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν δὲν ἰσχύει τὸ ἄρθρον 27 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ'.

ἐδ. 3. Διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου τούτου δέον ὅπως ἕκαστον μεταλλεῖον νὰ προσάγηται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸ Τμῆμα Μεταλλείων Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους γραμμάτιον Δημοσίου Ταμείου δι' ἀναλόγου ποσὸν ἄνευ ἰδιαιτέρας πρὸς τοῦτο προσκλήσεως.

ἐδ. 4. Ὁ φόρος οὗτος δύναται νὰ προπληρωθῇ διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς ἔτη.

ἐδ. 5. Ἐὰν ὑπάρχωσι πλείονες συνδικαιοῦχοι ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ μεταλλείου ὑποχρεοῦνται ἀλληλεγγύως εἰς μ' ἀν καταβολὴν ὁλοκλήρου τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου φόρου τῶν καταβαλόντων τοῦτον δικαιουμένων εἰς ἀγωγὴν κατὰ τῶν συνυποχρέων, τηρουμένης ἐν ἰσχύϊ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1923 Νομοθ. διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τοῦ νόμου 186 κλπ.» (ἄρθρ. 37 παρ. 2 παρόντος).

ἐδ. 6. Κατὰ τὰ λοιπὰ παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 36 καὶ 38 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ νόμου 2149.

ἐδ. 7. Ὁ αὐτὸς στρεμματικὸς φόρος ὀφείλεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ διὰ τὰ ἀπὸ Τουρκοκρατίας κλπ. παραχωρηθέντα Μεταλλεῖα καταργουμένων τῶν σχετικῶν διατάξεων ἑτέρων νόμων ἰσχυόντων διὰ τὰς Νέας Χώρας.

ἐδ. 8. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐθνικὰ μεταλλεῖα, περὶ αὐτῶν ἰσχύουσι τὰ ἐν ταῖς εἰδικαῖς συμβάσεσιν ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ρητῶς ὁριζόμενα.

ἐδ. 9. Ἐφεξῆς (ἀπὸ 27—9—25) ἡ ὑποχρέωσις περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ στρεμματικοῦ φόρου ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἑπομένου τῆς παραχωρήσεως ἔτους.

§ 2. (παρ. 1 ν. ΓΦΚΔ').

β') Φόρον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ μεταλλείου.

(Ἄρθρ. 1 παρ. 1 ἐδ. Δ. νόμου 2173).

1. Καταργοῦνται:

Α') Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1920 οἱ ἑξῆς ἐπὶ μεταλλείων φόροι: α') ὁ διὰ τοῦ νόμου 982 τοῦ 1917 πρόσθετος φόρος ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν μεταλλείων χρωμίου καὶ λευκολίθου, β') ὁ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυχείων ἐπιβαλλόμενος φόρος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δυνάμει τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 καὶ τῶν πρὸ τούτου νόμων, ὡς καὶ τῶν σχετικῶν νόμων τῆς Κρητικῆς Πολιτείας.

γ') Ὁ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυχείων ἐν ταῖς Νέαις Χώραις ἐπιβαλλόμενος ἀναλογικὸς φόρος δυνάμει τῶν ἰσχυόντων ὀθωμανικῶν καὶ τῆς τέως Σαμιακῆς Πολιτείας νόμων, δ') τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 καὶ τοὺς πρὸ τούτου νόμους ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι, Κρήτῃ καὶ Σάμῳ καταβαλλόμενον «εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς γῆς ἢ τῆς ἐπιφανείας» μέρισμα,

ε') ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ' τοῦ 1910 ἐπι-

βαλλόμενος φόρος 5 α)ο ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῆς ἀγορα'ας ἀξίας τῶν δυνάμει ἀδείας μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἢ ἀδειῶν ἐκμεταλλεύσεως ἐπὶ ἐγγυήσει ἐξορυχθέντων μεταλλευμάτων,

Ϛ') ὁ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τῶν μεταλλείων καὶ ὀρυχείων ἐπιβαλλόμενος φόρος ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν μεταλλευτῶν, ὁ δυνάμει τοῦ νόμου 531 πρόσθετος φόρος ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ταμείου, ἐπὶ τοῦ εἰσπραττομένου δημοσίου φόρου ἐπὶ τῆς καθαρᾶς ἢ ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν μεταλλείων, ὀρυχείων καὶ λατομε'ων τῶν Ν. Χωρῶν καὶ τῶν Νήσων Κρήτης καὶ Σάμου καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου προσόδου τῶν λατομείων πρόσθετος φόρος ἐν τῇ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ὑπὲρ αὐτοῦ, ζ') ὁ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φόρος 2 ο)ο ἐπὶ τῆς ἀκαθαρίστου ἀξίας τῶν προϊόντων λατομείων κατ' ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 587 καὶ οἱ κατὰ τοὺς πρὸ τούτου νόμους ἀναλογικοὶ φόροι ἐπὶ τῶν λατομείων τῶν Ν. Χωρῶν.

§ 3 Α (ἄρθρ. 36 παρ. 1 ἐδ. γ' ν. ΓΦΚΔ', ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 ν. 2173).

Ἐδ. 1. Σὺν τῷ βεβαιουμένῳ ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1920, κατὰ τὸν 1640 νόμον, φόρῳ τῆς κατηγορίας Δ' ἐπὶ καθαρῶν κερδῶν ἐκμεταλλεύσεως μεταλλείων, λατομείων καὶ ὀρυχε'ων, συμβεβαιοῦνται ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους καὶ (πέντε πρόσθετα δέκατα) ἐπὶ τοῦ κυρίου δημοσίου φόρου ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν μεταλλευτῶν.

Ἐπὶ ἑταιρικῶν ἐπιχειρήσεων, ὧν φορολογοῦνται τὰ μερίσματα κατὰ τὴν Γ' κατηγορίαν τοῦ αὐτοῦ νόμου 1640, τὰ ὡς ἄνω πρόσθετα ποσοστὰ λογίζονται ἐπὶ τοῦ (κυρίου φόρου ἐπὶ τοῦ) μερίσματος, συμπαρακρατούμενα μετ' αὐτοῦ ὑπὸ τῶν οἰκε'ων νομικῶν προσώπων, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 παρ. 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου 1640 ὁριζόμενα.

Ἐδ. 2. Προκειμένου περὶ μεταλλείων καὶ λατομείων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις παρεχωρήθη ἢ παραχωρηθήσεται δι' εἰδικῶν νόμων καὶ συμβάσεων διὰ ταῦτα, ὑποκείμενα πάντως εἰς τὴν κατὰ τὸν νόμον 1640 φορολογίαν Δ' κατηγορίας καί, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται ἄλλως ἐν τῇ οἰκείᾳ συμβάσει, καὶ εἰς τὰ πρόσθετα ὑπὲρ τῶν μεταλλευτῶν (5/10), ἰσχύουσι παραλλήλως αἱ εἰδικαὶ περὶ τῶν ὅρων παραχωρήσεως αὐτῶν διατάξεις.

Β' (ἄρθρ. 8. ν. δ. 15—12—1923).

Ἐδ. 1. Ἡ κατ' ἄρθρον 3 τοῦ νόμου 2173 πρόσθετος φορολογία ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν ὁρίζεται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1924 εἰς 4 ἐπὶ τοῖς ο)ο ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων εἰς δημοσίαν φορολογίαν καθαρῶν κερδῶν ἐκ μεταλλείων, λατομείων, ὀρυχείων καὶ μεταλλουργείων.

Ἐδ. 2. Προτάσει τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν δύναται διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομ'ας, μεταλλευτικαὶ ἐπιχειρήσεις ν' ἀπαλλαγῶσι τῆς καταβολῆς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Μεταλλευτῶν, ὑποχρεούμεναι ἀντὶ ταύτης εἰς μηνιαίαν καταβολὴν πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦτο ποσοστοῦ ἴσου πρὸς ἓν τοῖς ο)ο τῶν καταβαλλομένων ποσῶν δι' ἡμερομίσθια ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων, κατὰ τὰ εἰδικώτερον καθοριζόμενα διὰ Β. Διατάγματος, ὅπερ θέλει προνοήσει καὶ περὶ τῶν ποινικῶν συνεπειῶν κατὰ τῶν δυστροπούντων.

§ 4. (Ἄρθρ. 36 παρ. 2 ν. ΓΦΚΔ').

Δασμοὶ δημοτικοί, λιμενικοί, κοινοτικοὶ ἢ ἄλλης οἱασδήποτε φύσεως δὲν ἐπιβάλλονται ἐπὶ μεταλλείων ἢ τῶν προϊόντων αὐτῶν ἄνευ εἰδικοῦ νόμου.

§ 5. (Ἄρθρον 36 παρ. 3 ν. ΓΦΚΔ').

Αἱ εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ νόμου ΦΚΗ' τοῦ 1875, περὶ σκωρ ῶν καὶ ἐκβολάδων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ χωρὶς εἰς τὴν διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου ὁριζομένην φορολογίαν νὰ προστίθεται ἑτέρα φορολογία ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὁριζομένων. Ἐπίσης διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ αἱ περὶ φορολογίας μεταλλείων παραχωρηθέντων δι' εἰδικῶν νόμων διατάξεις τῶν νόμων τούτων.

Ἄρθρον 37.

§ 1. (Ἄρθρον 1-Α-δ', ν. 2173, ἄρθρ. 4 παρ. 1 ν. ΓΦΙΗ' τῆς 31-12-1909).

Πλείονες λαβόντες παραχώρησιν μεταλλείου εὐθύνονται ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν περὶ μεταλλείων νόμον φόρων, δικαίωμα δὲ εἰς ἀναγωγὴν κατὰ τῶν συνυποχρέων ὡς πρὸς τὴν βαρύνουσαν ἕκαστον αὐτῶν ἀναλογίαν. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν μέχρι τοῦδε (19-1-1910) γενομένων παραχωρήσεων.

§ 2. (Ἄρθρον 2 ἐδ. 4 Ν. Δ. 30 Ἀπριλ. 1923).

Ἐὰν ἀλληλεγγύως ὑποχρεώσεις εἰς καταβολὴν δαπάνης ἐπιτοπίου ἐλέγχου ἢ ἄλλων δικαιωμάτων καὶ καταβολῶν, ἐπιβαλλομένων ἐκ τῶν κειμένων νόμων περὶ μεταλλείων διὰ τὴν ἐκδίκασ.ν αἰτήσεως καὶ ἔκδοσιν παραχωρητηρίου διατάγματος μεταλλείων, δὲν ἤθελε προκαταβάλει εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ὑπὲρ τοῦ ἐνάγοντος καὶ καταβαλόντος συναιτητοῦ μ'χρι τῆς συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς τὸ διπλάσ.ον τῆς βαρυνούσης αὐτὸν μερίδος τῶν ἀνω δαπανῶν καὶ τὰ δικαστ.κὰ δαπανήματα, κτρίσσεται ἔκπτωτος ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου τῆς ἀνηκούσης αὐτῷ μερίδος ἐπὶ τοῦ μεταλλείου ὑπὲρ τοῦ ἢ τῶν καταβαλλόντων συναιτητῶν ἢ τῶν διαδόχων τούτων. Ἡ παροῦσα διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν γεγενημένων ἤδη παρομοίων ἀξιώσεων, ὡς καὶ ἐπὶ ἀξιώσεων μεταξὺ συνιδιοκτητῶν μεταλλείων διὰ τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ἐκ φόρων κλπ. πρὸς τὸ Δημόσιον, ὑπὲρ τοῦ ταμείου ἀλληλοβοηθείας, συντάξεων ἢ τοῦ τῶν μεταλλευτῶν, ὡς καὶ διὰ καταβληθείσας ἀποζημιώσεις τρίτων διὰ βλάβας ἐκ τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν κατ' ἄρθρα 12 καὶ 33 τοῦ ν. ΓΦΚΔ' καὶ νόμους ΒΩΜΑ' καὶ 2114, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν κανονισμὸν αὐτῶν ἐκλήθη ὁ καθ' οὗ ἡ ἀξίωσις.

§ 3 (Ἄρθρον 17 Ν. Δ. 6-9-25).

Ἐδ. α'. Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασ.ν τῶν μεταξὺ συναιτητῶν ἢ συνδιοκτητῶν μεταλλείου διαφορῶν τυγχάνει καὶ τὸ Πρωτοδικεῖον εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κεῖται τὸ μεταλλεῖον.

Ἐδ. β' Αἱ ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις δὲν ὑπόκεινται εἰς ἔκτακτα καὶ τακτικὰ ἔνδικα μέσα, πλὴν μόνον εἰς τὸ τῆς ἐφέσεως.

Ἄρθρον 38.

§ 1. (Ἄρθρον 38 παρ. 1 ν. ΓΦΚΔ').

Πλείονες, λαβόντες παραχώρησιν μεταλλείου εἰς ἴσας ἢ ἀνίσους μερίδας θεωροῦνται κατὰ τὰς μερίδας ταύτας ἐξ ἀδιαιρέτου συγκύριοι. Ἐκλιπόντος δὲ ἑνὸς ἄνευ διαδόχου ἐν τῷ μεριδίῳ ἢ παραιτηθέντος ἐγκύρως, ἡ μερὶς κυρίου προσαυξάνει τοῖς λοιποῖς μεθ' ὅλων τῶν δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων, οἱδέποτε ὅμως ἐνέχοντα πέραν τῆς ἀξίας τῆς προσαυξηθείσης μερίδος.

§ 2. ἐδ. α'. (Ἄρθρον 10 παρ. 1 ν. 2149 ὡς ἐτροποπ. ὑπὸ ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 7-12-25).

Ἡ ἐπὶ τριετίαν καθυστέρησις τῆς πληρωμῆς τοῦ στρεμματ κοῦ φόρου βεβαιουμένη παρὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου, συνεπάγεται τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ μεταλλείου, ἀπαγγελλομένην δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, τηρουμένων καὶ τῶν διατυπώσεων τῶν ἄρθρων 29 καὶ 30 τοῦ νόμου ΓΦΚΔ'.

(Ἄρθρον 10 παρ. 2 ν. 2149).

Ἐδ. β. Εἰς τὴν περίπτωσ.ν πλειόνων συνιδιοκτητῶν μεταλλείου παρακεχωρημένου πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου ΓΦΙΗ' ἡ μὴ καταβολὴ στρεμματικοῦ φόρου συνεπάγεται τὴν ἔκπτωσιν τοῦ καθυστερήσαντος καὶ τὴν προσαύξησιν εἰς τοὺς λοιποὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἐδ. γ' (ἄρθρ. 10 παρ. 3 ν. 2149).

Διὰ τοὺς ἤδη ἐπὶ τριετίαν τοὐλάχ.στον καθυστεροῦντας στρεμματ κὸν φόρον διὰ τὴν ἀπαγγελίαν τῆς ἐκπτώσεως παρέχεται ἐξάμηνος προθεσμία πρὸς καταβολήν, ἧς παρελθούσης ἀπράκτου ἀπαγγέλλεται ἡ ἔκπτωσ.ς.

Ἄρθρον 39.

§ 1. (ἄρθρ. 39 παρ. 1 νόμου ΓΦΚΔ΄, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρ. 5 Ν. Δ. 7-12-25).

Πᾶς ὁλικῶς ἢ μερικῶς ἰδιοκτήτης μεταλλείου δικαιοῦται, ἄνευ ἐλάβης τῶν πρὸς τὸ Δημόσιον ἢ τρίτους ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, νὰ ὑποβάλῃ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας αἴτησιν παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ μεταλλείου, εἴτε ὅλου, εἴτε μέρους αὐτοῦ ὡρισμένου. Ἡ αἴτησις αὕτη γίνεται ὑποχρεωτικῶς δεκτὴ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

§ 2. (ἄρθρ. 39 παρ. 2 νόμου ΓΦΚΔ΄).

Ὡς πρὸς τοὺς πρὸ τοῦ παρόντος νόμου ὑποβαλλόντας αἰτήσεις παραιτήσεως, ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ νενομισμένου φόρου ἀνατρέχει, ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένοντο ἐν τῷ μεταξὺ μεταλλευτικαὶ ἐργασίαι, μέχρι τοῦ χρόνου, καθ' ὃν ὑπεβλήθη τὸ πρῶτον ἡ αἴτησις τῆς παραιτήσεως, γινομένης μνείας περὶ τούτου ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ἐκπτώσεως.

§ 3. (ἄρθρ. 10 παρ. 4 νόμου 2149).

Οἱ ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς θημοσιεύσεως τοῦ παρόντος (2 Ἀπριλίου 1920) παραιτούμενοι τῶν μεταλλείων ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς τῶν τυχὸν καθυστερουμένων στρεμματικῶν φόρων ἀφ' ἧς ἐπιχῆς ἔπαυσαν ἐργαζόμενοι.

Ἄρθρον 40.

(Ἄρθρον 11 νόμου 2149).

Πᾶς ὑφ' οἱονδήποτε τίτλον ἐκμεταλλευόμενος μεταλλεῖον ὀφείλει, ἐφ' ὅσον εἰργάσθη, νὰ ὑποβάλλῃ ἐτησίως εἰς τὸν ἁρμόδιον Ἐπιθεωρητὴν τῶν Μεταλλείων ἔκθεσιν, ἐμφαίνουσαν τὰς γενομένας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐργασίας μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων σχεδιαγραμμάτων, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐξαχθέντων μεταλλευμάτων, τὸ ὑπαλληλικὸν καὶ ἐργατικὸν προσωπικόν, τὰ συμβάντα ἀτυχήματα καὶ ἐν γένει πᾶσαν πληροφορίαν χρήσιμον τῇ ὑπηρεσίᾳ.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔκθεσις δέον νὰ ὑποβάλληται τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31 Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς καθυστεροῦντας πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 500 δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργοῦ, ἀνεκκλήτως ἀπαγγελλομένης ἐπὶ τῇ βάσει πρωτοστάσεως τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ, ἣν ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἄνω προθεσμίας.

Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς ἢ καθυστερήσεως τῆς ὑποβολῆς τῆς ἄνω ἐκθέσεως πέραν τῆς 30 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω πρόστιμον διπλασιάζεται.

Τὰ πρόστιμα ταῦτα εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῶν Μεταλλευτῶν.

Ἄρθρον 41.

(Ἄρθρον 41 νόμου ΓΦΚΔ΄).

Πᾶσα ἔρευνα μεταλλευτικὴ ἢ ἐκμετάλλευσις ἄνευ νομίμου ἀδείας ἢ παραχωρήσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἐναντίον τῶν νομίμων ὁρισμῶν καὶ ὁδηγιῶν ἐκμετάλλευσις, κολάζεται διὰ προστίμου δραχμῶν 100—500 καὶ ἐν ὑποτροπῇ διπλασίου, ἀσχέτως τῆς πρὸς ἀποζημίωσιν ἐνοχῆς.

Ἄρθρον 42.

§ 1. (ἄρθρ. 6 Ν. Δ. 7)11)25, ὡς ἐτρ. Ν. Δ. 13-11-27 ἄρθρ. 2 ἐδ. α΄ νόμου 3712).

Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ χώρων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον λατόμησις προϊόντων λατομείων ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν παρακειμένων μεταλλείων (π. χ. διὰ λιθογόμωσιν τῶν ὑπογείων ἔργων, ἀνέγερσιν οἰκημάτων κλπ.).

§ 2. (ἄρθρ. 7 Ν. Δ. 7-12-25).

Ἐδάφιον α΄. Αἱ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 18 παρ 2 τοῦ νόμου 2948 προβλεπόμεναι ὑπὲρ τῶν βιομηχανιῶν εὔνοιαι ἐπεκτείνονται ἐφεξῆς καὶ ἐπὶ τῶν μεταλλείων ὁράκις ἀπαιτεῖ τοῦτο ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν, ἡ παραχώρησις ὅμως τῶν εὐνοιῶν τούτων συντελεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸν νόμον 714 Εἰδικοῦ Μεταλλευτικοῦ Συμβουλίου.

ἐδαφ. β΄. Ἐπίσης τὰ μεταλλεῖα ἀπολαύουσι τοῦ εὐεργετήματος τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ ἰδίου ὡς ἄνω νόμου 2948, κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὁριζομένην διαδικασίαν.

§ 3. (ἄρθρ. 8 Ν. Δ. 7)12)25)

Ὁ ἔλεγχος τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς λειτουργίας ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως ἐξυπηρετουσῶν τὰ μεταλλεῖα (π. χ. οἰκημάτων, μηχανῶν, σιδηρ. γραμμῶν κλπ.) ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἥτις χορηγεῖ καὶ τὰς τυχὸν πρὸς ἐγκατάστασιν ἀπαιτουμένας ἀδείας.

Κεφ. ΣΤ΄. (ἄρθρ. 1 νόμ. 2173 καὶ ν. 908).

Περὶ ἐκμεταλλεύσεως δι' ἐργολαβίας ἀργούντων μεταλλείων.

Ἄρθρον 43.

§ 1. (ἄρθρ. 1 νόμ. 908).

Ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπως προβαίνῃ εἰς τὴν δι' ἐργολαβίας ἐκμετάλλευσιν παρακεχωρημένου μεταλλείου, οὗτινος οἱ ἰδιοκτῆται ἔχουσι παραμελήσῃ τὴν ἐξόρυξιν πλέον τῆς πενταετίας.

Ἡ παραμέλησις βεβαιοῦται ἐκ τῆς μὴ ὑποβολῆς δηλώσεως περὶ καθαρᾶς προσόδου ἢ ὑποβολῆς δηλώσεως ἀργίας.

§ 2. (ἄρθρ. 2 νόμ. 908).

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας προβλέπουν περὶ ἐλαχίστης παραγωγῆς, περὶ ἐγγυήσεως, περὶ τοῦ χρόνου τῆς διαρκείας τῆς ἐργολαβίας μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε ἔτη, περὶ καθορισμοῦ χρηματικοῦ δικαιώματος ὑπὲρ τῶν παραχωρησιούχων, περὶ τῆς βάσεως τῆς δημοπρασίας καὶ τοῦ τρόπου τῆς διεξαγωγῆς αὐτῆς.

Ἄρθρον 44.

§ 1. (ἄρθρ. 1 νόμ. 2173, ἄρθρ. 3 νόμ. 908).

ἐδάφ. α΄. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δικαίωμα τῶν παραχωρησιούχων μετὰ τὴν εἰσπραξιν καὶ ἀφαίρεσιν 10ο)ο αὐτοῦ, ἀπομενόντων πάντοτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἀποδίδεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ μεταλλείου ἂν οὗτοι ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς προκηρύξεως ἤθελον ζητήσει τοῦτο, προσάγοντες τὰ στοιχεῖα τῆς νομιμοποιήσεώς των καὶ πιστοποιητικὰ πληρωμῆς τῶν καθυστερουμένων τυχὸν φόρων.

ἐδαφ. β΄. Ἄλλως παρελθούσης τῆς διετίας, πᾶσα ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαιώματος ἀπαίτησις τῶν ἰδιοκτητῶν παραγράφεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

ἐδαφ. γ΄. Ἐν περιπτώσει συνιδιοκτησίας, ἀποδίδεται τὸ ἀναλογοῦν ἑκάστῳ τῶν συνιδιοκτητῶν ποσόν.

ἐδάφ. δ΄. Εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἀπαίτησιν δικαιοῦνται ἰδιοκτῆται ἢ οἱ εἰδικοὶ ἢ καθολικοὶ αὐτῶν διάδοχοι κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ ἐργολάβου τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀπορρέουσαν ἐκ τῆς παραχωρήσεως.

§ 2. (ἄρθρ. 4 νόμ. 908).

ἐδάφ. α΄. Ἡ δημοσίευσις τῆς προκηρύξεως τῆς δημοπρασίας χρησιμεύει ὡς μόνη εἰδοποίησις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, δικαιουμένους, ἐὰν ἤθελον ζητήσῃ τοῦτο πρὸ τῆς δημοπρασίας, νὰ ἀναλάβωσι τὴν ἐκμετάλλευσιν ὑπὸ τοὺς ἐν τῇ διακηρύξει ὅρους καὶ ἐγγυήσεις, πλὴν τῆς καταβολῆς τοῦ ὑπὲρ αὐτῶν δικαιώματος.

ἐδαφ. β΄. Ἐν περιπτώσει πλειόνων συνιδιοκτητῶν διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο δήλωσιν, ἀπαιτεῖται ἡ συγκέντρωσις τῶν 3)4 τοὐλάχιστον τῶν μεριδίων τῶν συνιδιοκτητῶν.

§ 3. (ἄρθρ. 5 νόμου 908).

Ἐὰν ἐντὸς ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐργολαβίας ἐκμεταλλεύσεως συμφώνως τῷ παρόντι νόμῳ, ἡ ἀποτυχίας πρα-

κηρυχθείσης δημοπρασίας δὲν ἤθελε προκηρυχθῆ ἑτέρα, τὸ μεταλλεῖον ἐπανέρχεται εἰς τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν παραχωρησιούχων διεπόμενον ὑπὸ τῶν γενικῶν περὶ μεταλλείων νόμων.

Περὶ βεβαιώσεως τῶν φόρων.

Ἄρθρον 45.

(ἄρθρ. 45 παρ. 1 νόμ. ΓΦΚΔ' ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 1 νόμ. 2173).

Κατὰ τὴν διὰ θαλάσσης μεταφορὰν μεταλλευμάτων ἡ τελωνειακὴ Ἀρχὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν φορτωτικῶν τῶν πλοίων, βεβαιοῖ τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν μεταφερομένων μεταλλευμάτων.

Περὶ ρυθμίσεως σχέσεων μεταξὺ συνιδιοκτητῶν μεταλλείων.

Ἄρθρον 46α.

(Ἄρθρον 1, ν. 4396).

§ 1. Τὰ τῆς διαθέσεως καθ' οἱονδήποτε τρόπον (π. χ. ἀπαλλοτριώσεως, ἐκμισθώσεως, ἐπιβαρύνσεως δι' ἐμπραγμάτων βαρῶν κλπ.) μεταλλείου ἀνήκοντος εἰς πλείονα πρόσωπα κανονίζονται ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας ἐκπροσωπούσης τὰ 60 ο)ο τοὐλάχιστον τοῦ συνόλου τῶν μεριδίων.

§ 2. Ἡ ἀπόφασις περὶ διαθέσεως τοῦ μεταλλείου λαμβάνεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου μετὰ προηγουμένην πρόσκλησιν τῶν συνιδιοκτητῶν ὑπὸ τῶν ἐκπροσωπούντων τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν μεριδίων καὶ κατάθεσιν παρὰ τῷ αὐτῷ συμβολαιογράφῳ τῶν ὅρων τῆς προτεινομένης διαθέσεως τοῦ μεταλλείου ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ὁρισθείσης ἡμέρας συνελεύσεως.

Ὁ τρόπος τῆς προσκλήσεως καὶ ἐκπροσωπήσεως τῶν συνιδιοκτητῶν καὶ οἱ λοιποὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τηρητέοι ὅροι διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων περὶ διαθέσεως τοῦ μεταλλείου κανονισθήσονται διὰ Διατάγματος.

§ 3. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ὁλικῆς παραιτήσεως ἀπὸ τοῦ μεταλλείου ἢ τῆς δωρεᾶς τοῦ ὅλου μεταλλείου.

§ 4. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀποφάσεως περὶ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου διὰ χρηματικῆς συνεισφορᾶς τῶν συνιδιοκτητῶν, ἐὰν τις τούτων δὲν καταβάλῃ τὴν εἰς τὴν μερίδα του ἀναλογοῦσαν εἰσφοράν, ἡ μερὶς αὕτη χρεοῦται κατ' ἀναλογίαν τῶν δαπανηθέντων, χωρὶς οὗτος νὰ εὐθύνεται πέραν τῆς ἀξίας τῆς μερίδος του. Ὁ ἐν λόγῳ συνιδιοκτήτης μετέχει τῶν τυχὸν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου προκυπτόντων καθαρῶν κερδῶν. Τὸ ἀναλογοῦν ὅμως εἰς αὐτὸν καθαρὸν κέρδος διατίθεται ἐν ἀρχῇ ἐξ ὁλοκλήρου πρὸς τακτοχρεωλυτικὴν ἀπόσβεσιν τοῦ βαρύνοντος τὴν μερίδα τοῦ ποσοῦ μέχρις ἐξοφλήσεως αὐτοῦ. Ὁ σχετικὸς τόκος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἐπιτοκίῳ ἴσῳ πρὸς τὸ ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κανονιζόμενον ἐπὶ προεξοφλήσεων ἐπιτόκιον ηὐξημένον κατὰ 4 μονάδας.

Ἄρθρον 46β'.

Ἄρθρον 2, ν. 4396).

Ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω λήψεως τῆς ἀποφάσεως περὶ διαθέσεως τοῦ μεταλλείου ἐπιτρέπεται προσφυγὴ πρὸς ἀκύρωσιν αὐτῆς, ἐκ μέρους παντὸς συνιδιοκτήτου, ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μεταλλεῖον.

Ἡ προσφυγὴ ἐπιτρέπεται διὰ παράβασιν οὐσιωδῶν διατάξεως περὶ τὴν λῆψιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ διὰ τὸ ἀσύμφορον ταύτης ὡς πρὸς τὸ σύνολον τῶν συνιδιοκτητῶν, ἢ δι' ὑπέρογκον βλάβην τοῦ προσφεύγοντος. Εἰς τὰς δύο τελευταίας περιπτώσεις ἡ προσφυγὴ εἶναι ἀπαράδεκτος ἐφ' ὅσον δὲν προτείνεται συγχρόνως μᾶλλον συμφέρουσα λύσις καὶ δὲν παρέχονται μέσα ἐξασφαλίσεως αὐτῆς.

Ἡ ἔγερσις προσφυγῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως πλὴν ἐὰν προέρχεται ἐκ μέρους τῶν ἐκπροσωπούντων πλέον τῶν 30 ο)ο τοῦ συνόλου τῶν μεριδίων.

Ἐὰν ἡ ἀπόφασις τῆς πλειοψηφίας ἀκυρωθῇ, ἀπόλλυσι τὴν νόμιμον αὐτῆς ἰσχὺν ἀφ' ἧς ἰσχύει ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις.

Ἄρθρον 46γ.

(Ἄρθρον 3, ν. 4396).

Ἕκαστος συνιδιοκτήτης δικαιοῦται νὰ διαθέτῃ καθ' οἱονδήποτε τρόπον τῆς μερίδα του. Ἀπὸ τῆς προσκλήσεώς του ὅμως πρὸς λῆψιν ἀποφάσεως διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ὅλου μεταλλείου πᾶσα μερικὴ διάθεσις εἶναι ἀνίσχυρος ἔναντι τῆς ἀποφάσεως τῆς πλειοψηφίας ἐφ' ὅσον αὕτη ἤθελε κατισχῦσαι ὁριστική. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως ἡ μεταβίβασις τῆς μερίδος μετὰ τῶν ἐκ τῆς προσκλήσεως ἀπορρεόντων δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων.

Ἄρθρον 46.δ.

(ν. 4396 ἄρθρ. 4).

Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἄρθρων δὲν ἔχουσιν ἐφαρμογὴν ἐφόσον αἱ μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν ἢ πρὸς τρίτους ἔννομοι σχέσεις ἐπὶ τοῦ μεταλλείου ρυθμίζονται ἄλλως διὰ συμβάσεως ἢ ἄλλου εἴδους δηλώσεως βουλήσεως περιβεβλημένης τὸν τύπον συμβολαιογραφικοῦ ἢ δικαστικοῦ ἐγγράφου.

Κεφ. Ζ'. Ἐπιθεώρησις Μεταλλείων.

Ἄρθρον 47.

ἄρθρ. 28 ν. 186 (ἄρθρ. 46 ν. ΓΦΚΔ', ὡς ἐτροπ. ὑπὸ κατωτέρω νόμων).

§ 1. (ἄρθρ. 23 παρ. 1 ν. 1557 ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρ. 25 ν. 2258, Ν. Δ. 5 καὶ 30 Νοεμβρίου 1922 καὶ ἐκτελ. Β. Δ. 31 Δεκεμβρίου 1922).

Τὸ προσωπικὸν τῶν Ἐπιθεωρήσεων μεταλλείων ἀποτελοῦσι δύο Ἐπιθεωρηταὶ μεταλλείων, ἅπαντες μὲ βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως.

§ 2. (ἄρθρ. 23 παρ. 2 ν. 1577, Ν. Δ. 5 καὶ 30 Νοεμβρίου 1922, Β. Δ. 17 Δεκεμβρίου 1922, ἄρθρ. 17 ν. 2258, ἄρθρ. 10 Ν. Δ. 7-12-25).

Παρ' ἑκάστῳ τούτων δύνανται νὰ ὑπηρετῇ εἷς μηχανικὸς μεταλλείων καὶ εἷς γραφεύς.

§ 3. (ἄρθρ. 2 παρ. 3 ν. 531, ἄρθρ. 2 παρ. 2 ν. 2258).

Δύνανται νὰ προσληφθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὡς Ἐπιθεωρηταὶ τῶν Μεταλλείων καὶ δύο ἀλλοδαποὶ διπλωματοῦχοι καὶ πεπειραμένοι μηχανικοὶ τῶν μεταλλείων μὲ μισθὸν καὶ χρόνον ὑπηρεσίας, κανονιζόμενον διὰ συμβάσεως συναφθησομένης μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

§ 4. (ἄρθρ. 10 παρ. 3 ν. 1813, ἄρθρ. 14 ν. 2258).

Παρ' ἑκάστῃ τῶν Ἐπιθεωρήσεων μεταλλείων, ὧν ἡ ἕδρα ἔχει ὁρισθῇ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, διορίζεται ἀνὰ εἷς κλητὴρ τῇ προτάσει τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ προσόντα τοῦ ἄρθρου 62 τοῦ νόμου 241 «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὡς οὗτος ἐκωδικοποιήθη διὰ τοῦ Β. Δ. τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1916 (καὶ ἐπὶ τῷ αὐτῷ μισθῷ).

§ 5. (ἄρθρ. 23 παρ. 5 ν. 1557).

Αἱ ἕδραι Ἐπιθεωρητῶν μεταλλείων καὶ τῶν μηχανικῶν μεταλλείων προσδιορίζονται διὰ Β. Διατάγματος.

§ 6. (ἄρθρ. 14 Ν. Δ. 6-9-25).

Δι' ὑπουργικῆς ἀποφάσεως ὁρίζεται ἑκάστοτε πάγιον ἐπίδομα διὰ προμήθειαν γραφικῆς ὕλης καὶ δαπάνην καθαριότητος καὶ θερμάνσεως τῶν γραφείων τῆς Ἐπιθεωρήσεως μεταλλείων οὐχὶ μεῖζον τῶν διακοσίων δραχμῶν κατὰ μῆνα.

§ 7. (ἄρθρ. 15 νομ. δ. 6-9-25).

Οἱ παρὰ ταῖς Ἐπιθεωρήσεσι μεταλλείων μηχανικοὶ ἔχουσι βαθμὸν τμηματάρχου β' ἢ α' τάξεως.

Μηχανικὸς παρὰ τῇ Ἐπιθεωρήσει Μεταλλείων διορίζεται ἐπὶ βαθμῷ τμηματάρχου β' τάξεως ὁ ἔχων δίπλωμα μεταλ-

λειολόγου μηχανικοῦ ἀνωτέρας εἰδικῆς Σχολῆς καὶ διετῆ εὐδόκιμον εἰς μεταλλεῖα ὑπηρεσίαν. Δύνανται νὰ προαχθῇ εἰς θέσιν Ἐπιθεωρητοῦ Μεταλλείων ἢ εἰς τὸν βαθμὸν τμηματάρχου α' τάξεως, μετὰ τριετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν.

§ 8. (ἄρθρ. 2 ἐδ. β' ν. 3712).

Ὡς ὅριον ἡλικίας διὰ τὴν ἀποχώρησιν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ μηχανικῶν μεταλλείων ὁρίζεται τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος.»

§ 9. (ἄρθρ. 9 ν. 3763).

Ἡ ἔννοια τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ κωδικοποιηθέντος νόμου 2258 περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, εἶναι ὅτι οἱ μηχανικοὶ τῆς ὑπηρεσίας τῶν μεταλλείων, πρκειμένου περὶ μεταθέσεώς των εἰς θέσεις τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, δύνανται νὰ μετατίθενται εἰς θέσιν ἐπιθεωρητοῦ μεταλλείων ἢ μηχανικοῦ μεταλλείων ἢ Διευθυντοῦ σμυριδωρυχείων ἢ διαχειριστοῦ Νάξίας σμύριδος.

Ἄρθρον 48.

(ἄρθρ. 48 ν. ΓΦΚΔ').

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν μεταλλείων ἐπιτηρεῖ τὸν τρόπον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταλλείων καὶ μεταλλουργείων, ἐκδίδει δ' ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς μεταλλευτὰς ἢ μεταλλουργοὺς ὁδηγίας διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν, τῶν ἐργατῶν, τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οἰκοδομῶν, ὁδῶν κλπ., ὡς καὶ τῶν γειτνιαζόντων μεταλλείων ἀναφέρων ἑκάστοτε πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας περὶ τῶν ὁδηγιῶν τούτων, ὡς καὶ περὶ πάσης ἐλλείψεως, καταχρήσεως ἢ παντὸς κινδύνου τῆς μεταλλεύσεως ἢ μεταλλουργίας. Ὁ αὐτὸς δὲ δύναται μετὰ προηγουμένην συγκατάθεσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας νὰ προσάγῃ εἰς κατάγγελίαν κατὰ παντὸς παραβάτου τῶν περὶ μεταλλείων νενομισμένων, ἐν ἐπειγούσῃ δὲ ἀνάγκῃ δύναται νὰ διατάσσῃ προσωρινὴν παῦσιν ἐργασιῶν ἢ ἐπανόρθωσιν τῶν ἐπισφαλῶν ἔργων τῇ ἐπιβλέψει αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ δαπάνῃ τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ, μέχρις οὗ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας ἀμέσως προκαλούμενον διατάξῃ περὶ ἐξακολουθήσεως ἢ ὁριστικῆς διακοπῆς τῆς μεταλλεύσεως.

Ὁ ἐπιθεωρητὴς ὑποβάλλει κατὰ τὴν λῆξιν ἑκάστου ἔτους πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας γενικὴν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι μεταλλείας, ἤτοι περὶ τῶν γενομένων κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν καὶ προϊόντων, περὶ τῶν ἐξαχθέντων προϊόντων, τῆς ἀξίας αὐτῶν, περὶ τῶν ἐργατῶν ἐν μεταλλείοις καὶ ἐν γένει περὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὴν ἐν Ἑλλάδι μεταλλείαν· ἡ ἔκθεσις αὕτη δημοσιεύεται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν μεταλλείων δύναται ν' ἀνταποκρίνηται πρὸς πάσας τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀντικείμενα τῆς ἁρμοδιότητός του.

Ἄρθρον 49.

(Ἄρθρον 13 παρ. 1 ν. 2258).

Τὸν Ἐπιθεωρητὴν μεταλλείων ἐλλείποντα, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῖ αὐτοδικαίως ὁ παρὰ τῇ αὐτῇ Ἐπιθεωρήσει μηχανικὸς μεταλλείων. Ἐν κωλύματι ἢ ἀδυναμίᾳ ἐγκαίρου διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστης ἐπιθεωρήσεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δικαιοῦται ἵνα δι' εἰδικῆς διαταγῆς ἀναθέσῃ τὴν ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε ἐκ τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ ἀναγομένων ὑπηρεσιῶν εἰς τινα τῶν ἐν τῷ κέντρῳ ἢ εἰς τὰς λοιπὰς περιφερείας τοποθετημένων καὶ εἰς τὴν Διεύθυνσιν μεταλλείων ὑπαγομένων ἀνωτέρων τεχνικῶν ὑπαλλήλων.

Κεφ. Η'. Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 50.

§ 1. (Ἄρθρον 12 νόμου ΔΚΘ') ἄρθρον 1 νόμου 2272).

Ἀπαγορεύεται ἡ χρησιμοποίησις προσώπων μὴ ὑπερβάντων τὸ 18 ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ γυναικῶν εἰς ὑπογείους ἐργασίας μεταλλείων, λατομείων καὶ ὀρυχείων ἐν γένει.

§ 2. (Ἄρθρον 50 νόμου ΓΦΚΔ').

Ἀπαγορεύεται ἡ πρόσληψις κοριτσίων καὶ γυναικῶν ἐν γένει διὰ νυκτερινὰς ἐργασίας ἐν μεταλλείοις ἢ μεταλλουργείοις.

Ἄρθρον 51.

§ 1. (Ἄρθρον 1 παρ. 1 νόμου ΔΚΘ' ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ νόμου 2271).

Ἀνήλικα κάτω τῶν 14 ἐτῶν δὲν δύνανται ν' ἀπασχολῶνται ἢ ἐργάζωνται εἰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις (οἷα μεταλλεῖα, λατομεῖα καὶ πάσης φύσεως ἐξορυκτικαὶ βιομηχανίαι) ἢ εἰς τὰ παραρτήματα αὐτῶν.

§ 2. (Ἄρθρον 1 παρ. 2 νόμου ΔΚΘ').

Ἡ ἀνωτέρω ἀπαγόρευσις δὲν ἰσχύει πρκειμένου περὶ χρησιμοποιήσεως παιδίων ὑπερβάντων τὸ 10ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ὑπὸ τῶν ἰδίων γονέων ἢ ἐπιτρόπων εἰς ἐργασίας, εἰς τὰς ὁποίας ἀσχολοῦνται μόνον μέλη τῆς ἰδίας οἰκογενείας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πατρός, τῆς μητρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐργασία εἶναι ἐκ τῶν ἐπικινδύνων ἢ ἐπιβλαβῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 17 (νόμου ΔΚΘ') ἢ γίνεται διὰ μηχανικῆς κινητηρίου δυνάμεως. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρησιμοποίησις τῶν ρηθέντων παιδίων νὰ εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ παρεμποδίζῃ τὴν κανονικὴν φοίτησιν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, οὐδὲ νὰ ὑπερβαίνῃ τὰς τρεῖς ὥρας καθ' ἑκάστην.

(Ἄρθρον 17 νόμου ΔΚΘ').

Διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου ἐργασίας, δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ, νὰ περιορισθῇ ἢ νὰ ὑποβληθῇ εἰς ὡρισμένους ὅρους ἡ χρησιμοποίησις παιδίων, νεαρῶν προσώπων καὶ γυναικῶν εἰς ἐργασίας δυσαναλόγως βαρείας πρὸς τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἢ ἐπικινδύνους εἰς τὴν ὑγείαν, τὴν ἠθικὴν ἢ τὴν σωματικὴν αὐτῶν ἀκεραιότητα.

§ 3. (Ἄρθρον 51 νόμου ΓΦΚΔ').

Παῖδες ἡλικίας ἐλάσσονος τῶν 12 ἐτῶν δύνανται νὰ χρησιμοποιῶνται μόνον εἰς διαλογὴν μεταλλευμάτων ἐκτὸς ἐκείνων, ὧν αἱ ἀναθυμιάσεις δύνανται νὰ ὦσιν ἐπιβλαβεῖς εἰς τὴν ὑγείαν αὐτῶν. Ἀπὸ δὲ ἡλικίας 12 ἕως 16 ἐτῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ φέρωσιν ἐπ' ὤμων βάρος μεῖζον τῶν 10 χιλιογράμμων καὶ ἀπὸ ἡλικίας 16 -18 βάρος μεῖζον τῶν 15 χιλιογράμμων.

Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ τοῦ παρόντος τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς δραχμῶν 500 μέχρι 5000.

Ἄρθρον 52.

(ἄρθρ. 52 ν. ΓΦΚΔ').

Ἐξ αὐθεμιτίας τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ προκύψῃ ἀγωγὴ ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 53.

(Ἄρθρ. 53 ν. ΓΦΚΔ' ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρ. 1 παρ. 1 ἐδ. Α νόμου 2173)1920 καὶ ἄρθρ. 6 Ν. Δ. 6-9-25).

Καταργοῦνται οἱ νόμοι ΧΫ 22 Αὐγούστου 1861, ΣΚΗ' 26 Ἀπριλίου 1867, ΦΣΕ' 24 Δεκεμβρίου 1875, τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου ΒΟΕ' τῆς 5 Αὐγούστου 1892, ΒΤΟ' 14 Μαρτίου 1896, τὸ θέσπισμα τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1863 καὶ πᾶσα ἐν γένει διάταξις ἀντικειμένη τῷ παρόντι νόμῳ.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1929.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργὸς

Π. Βουρλούμης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.